

NR 3 - 4 / FEBRUARIE 2022 - APRILIE 2022

JURNAL DE LICEU

VIATA ÎN ȘCOALĂ

"COMOARA DE LA CAPATUL CÎRCUBEULUI" - PAG 11

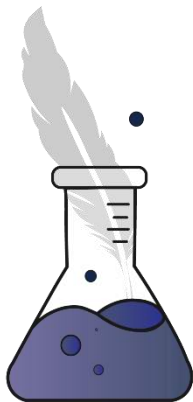
EDIȚIE SPECIALĂ

"GASHĀNDOKURO" - PAG 8

DESIGNER: ȘOȘU CRISTINA

„UN DRUM SIGUR SPRE VIITORUL TĂU“

JURNAL
DE LICEU

REDACȚIA REVISTEI

Jurnal de liceu, nr. 3-4/ Februarie 2022 – Aprilie 2022

Redactor șef: Nicolau Alexandra

Redactor șef adjunct: Taraburcă Alexandra

Designer Grafic: Secară Daria Ștefania și Șoșu Ana Cristina

Colectiv al redacției: Brătulescu Diana, Cârstea Alexia, Cojocaru George, Mihai Alexa, Muscă Alessandra, Paliciuc Denise

Profesor coordonator:

Prof. Crișan Carmen Gabriela

Mentori contributori:

Director: Prof. dr. Știucă Nicoleta

Director adjunct: Prof. Drăgan Carmen

Prof. Bija Mihaela Prof. Munteanu Ioana

Prof. Crețu Nicolae Prof. Păun Georgeta

Prof. Man Dorel Prof. Pînzaru Simona

Prof. Manea Maria Prof. Sava Roxana

Prof. Mocanu Cristina Prof. Prahoveanu Raluca

Prof. Diana Crăiuț

Colegiul Nicolae Titulescu Brașov

www.colegiultitulescubrasov.ro

Str. 13 Decembrie nr. 125, Brașov 500164

Secretariat: titu.titulescu@yahoo.com

Telefon: 0268 548 048

Email revistă: cntjurnaldeliceu@gmail.com

Instagram: @jurnaldeliceu.cnt

CUPRINS

EDITORIAL 1

1. EDIȚIE SPECIALĂ

- In memoriam Nicolae Titulescu / Dorel Man **4**
5 inele- despre Jocurile Olimpice / Brătulescu Diana **7**
Gashandokuro / Anonim **8**
Țări asiatice: stereotipuri vs realitate/ Șoșu Cristina **9**

2. VIAȚA ÎN ȘCOALĂ

- Comoara de la capătul curcubeului – Interviu cu d-na învățătoare, Muntean Ionela / Nicolau Alexandra **11**
Eminescu, prin ochi de copil / Crețu Nicolae **14**
Alexandru Ioan Cuza și Unirea/ Crețu Nicolae **14**
With Love- Scrisori de Dragobete/ Brătulescu Diana **16**
Ziua porților deschise / Paliciuc Denise **17**
Ecologizare în curtea școlii/ Ploieșteanu Codruța **18**
La francophonie/ Păun Georgeta **19**
Education: Online or Offline? / Târțălaș Alexandru **21**
Prin muzee brașovene/ Căleț Dragoș **22**
Recomandări de lecturi pentru ciclul primar **23**
Recomandări de lecturi pentru ciclul gimnazial **24**
Recomandări de lecturi pentru ciclul liceal **25**

3. ȘTIINȚE SOCIALE

- Femeia în societate / Găitan Ana-Maria **26**
Journée Internationale de la francophonie / Cojocaru George **27**
Discriminare în societate și înțelegerea diversității / Nicolau Alexandra **28**

4. ȘTIINȚE

- Curiozități din lumea vie / Mocanu Cristina **30**
Dependența de droguri. Cocaina / Popescu Maeva **31**
Chimia în bucătărie / Mironenco Anastasia **32**

5. LITERATURĂ

- The Tell-Tale Heart / Leșanu Cezara **34**
Bubico...povestea continuă / Muntean Leila **35**
The more you love, the more you suffer / Mihai Alexa Maria **36**
Luna / Pop Vanessa **37**
Eleanor Rigby / Popescu Adina **39**
Introspection / Tudor Țefan + Anonim 40

- Into the unknown / Tudor-Ștefan Boghez
- Average weightlifter day / Anonim

Diary Badjeba / Fătulescu Sabina Ioana, Todiruț Andreea Natasha, Mușat Amalia Gabriela **41**

The warmth in the dark/ Alexa Maria Mihai **42**

2 B or 0 2 B / Popescu Adina **43**

Remarks towards an outdated education/ Mereș Cristian Cătalin **44**

Poezii:

- La școală/ Muntean Leila **45**
- Gând de cofetar / Muntean Leila **45**
- Eu tu noi și-o zi de luni/ Florea Lorena **45**
- Who are you?/ Nicolau Alexandra **46**
- O noapte neobișnuită / Alexandru Târțălaș **47**

Cântece:

- Two kids / Paliciuc Denise **48**
- Shadow of the past / Paliciuc Denise **49**

6. ISTORIE

Mișcarea feministă în România / Lascu Eliza, Cocier Mihaela , Suhaci Doina și prof. Man Dorel **50**

Mișcarea feministă în lume / Lascu Eliza, Antal Analisa, Pușcaș Roberta, Hulea Adina și prof. Man Dorel **52**

7. SPORT ȘI SĂNĂTATE

Krav Maga : viziunea unui elev/ Taraburcă Alexandra, Muscă Alessandra **55**

Nôtre sport national / Save Andrei **56**

Performanțe ale sportivilor/ Cârstea Alexia, Brătulescu Diana **57**

8. ARTĂ

Desene digitale/ Herghelegiu Ștefan , Vasilache Delia, Fâșie Cristina **60**

CUVÂNT ÎNAINTE

Apariția noii reviste a Colegiului este o bucurie pentru noi toți. Salut inițiativa și eforturile colectivului de redacție și apreciez strădaniile celor care și-au așternut gândurile și preocupările în paginile revistei. Vă doresc succes tuturor și am speranța că veți continua mult timp de acum înainte, pentru că această publicație este și o obligație morală a noilor generații față de toți adolescenții entuziaști ai acestei școli care, în cei 55 de ani de existență ai instituției, au lucrat cu drag la revistele: “Viitorul”, “Adolescenții vorbesc” sau “Citiți-ne!” Excelsior!

Director Prof. dr. Știucă Nicoleta

Dragă cititor,

Bine te-am regăsit la a doua ediție a revistei „Jurnal de Liceu”. Minunata echipă de redacție a decis să te plimbe în jurul lumii, iar în acest număr facem prima oprire pe unul dintre cele mai exotice continente de pe Glob. Am adunat tot felul de informații interesante și articole senzaționale din cultura asiatică, din toate domeniile: Literatură, Sport, Istorie și multe altele. Ne lipsește doar părerea ta! Citește, delectează-te cu munca depusă de toți colegii care s-au implicat, iar dacă dorești, ajută-ne să ne îmbunătățim modul de muncă.

Redactor șef Nicolau Alexandra

আপনার পড়া
উপভোগ করুন 享受你的閱讀

読書をお楽
しみください LECTURĂ
PLĂCUTĂ Selamat
membaca

당신의 독서를
즐기십시오 अपने पढ़ने
का आनंद ले

Masiyahan sa
iyong pagbabasa

EDITORIAL

Prof. Crișan Carmen Gabriela, profesor coordonator

În paginile ce urmează, vă vom prezenta cele mai frumoase creații literare ale noastre, vă vom conduce pe drumuri de vacanță, ne veți fi alături la cele mai reprezentative activități extrașcolare, veți afla câte ceva despre școala noastră din mai multe perspective și îi veți cunoaște pe colegii noștri olimpici și realizările lor demne de toată lauda.

Dorim ca revista noastră să devină o „ogindă” a vieții în care trăim în timpul anului școlar, în care să ne regăsim cu toții, punându-ne în valoare talentul literar, științific, artistic și, la final, să câștigăm cu toții, bucurându-ne pentru reușita fiecăruia.

Revista este structurată în mai multe domenii de cuprindere a activității școlare, de mare interes: Viața în școală, Social, Științe, Istorie, Literatură și Arte. Le mulțumim tuturor elevilor și profesorilor care au contribuit la acest demers jurnalistic.

Nicolau Alexandra, redactor șef

Clasa a X-a, E

Revista școlii reprezintă o parte importantă din imaginea liceului. Faptul că pot să dau voce colectivului școlar înseamnă mult pentru mine. Vreau ca noi, cei din editorialul *Jurnal de Liceu* să le dăm oportunitatea tuturor, de la elevi la profesori să-și arate talentele și motivul pentru care școala are un loc special în inima lor. Sunt foarte entuziasmată să fac parte din acest grup și să deschid posibile noi porți către curajul viitorilor oameni de succes.

Taraburcă Alexandra, redactor șef adjunct

Clasa a X-a E

Sunt o persoană implicată și mi-a plăcut mereu să fiu înconjurată de oameni creativi și să aflu opiniile altora, iar această revistă mi-a oferit această oportunitate. Împreună cu colegii din revistă, ne-am bucurat la fiecare articol citit. Au pus trup și suflet în fiecare cuvânt și nu s-au lăsat intimidați de ideea de a scrie un articol. Nu lăsați frica să vă împiedice din a vă face auziți, dați frâu liber imaginației și scrieți!

Brătulescu Diana

Clasa a X-a E

Hei! Eu sunt Dia, sunt secretar al Consiliului Școlar al elevilor și al Asociației Kastel-Youth. Iubesc să scriu și să citesc, tocmai de aceea am decis să fac parte din echipa *Jurnal de liceu*. Revista școlii a devenit în puținul timp petrecut în redacție una din cele mai dragi amintiri din liceu, sper să fie și pentru voi. Mă bucur să văd ce colectiv talentat și creativ are liceul nostru, așa că abia aștept să vă cunosc prin intermediul creativității voastre. Desenați, compuneți, redactați, *Jurnal de liceu* este pentru toată lumea!

Secară Daria-Ștefania

Clasa a X-a E

Știți, toate introducerile încep cu ceva de genul „Bună! Eu sunt...” sau poate cu ceva mai inspirațional cum ar fi un citat dat de o personalitate celebră, însă când nu ai inspirație de așa ceva, improvizezi. După cum vedeți toate introducerile date de colegii mei sunt inspiraționale și minunate, eu în schimb am făcut această introducere în timp ce făceam ultimele retușări pentru revistă și probabil este cea mai neinteresantă introducere pe care o veți vedea aici. Puteți să o citiți, puteți să treceți peste, însă nu treceți și peste ceea ce au scris colegii mei, dar și ai voștri. Admirați munca lor și faceți-vă curajul să scrieți, să desenați, să vă exprimați în moduri diferite și poate să deveniți un membru al acestui grupuleț. Nu tot ce facem înseamnă doar stat peste program și muncă în plus, ci ceva distractiv. Să râzi, să vorbești tot felul de nebunii, să citești și să dezbați cărțile pe care le-ai citit. Înseamnă timp de calitate alături de aceste persoane minunate care au făcut ca revista *Jurnal de liceu* să fie posibilă.

Muscă Alessandra

Clasa a X-a E

Sunt Alex și fac parte din colectivul de redactori a revistei liceului. De anul trecut de când ideea unei reviste a liceului a început să capete formă am decis să fac parte din acest proiect. Imediat am înțeles ce oportunitate de nepierdut am fi oferit elevilor de a se exprima pentru a valorifica creativitatea, opiniile și pasiunile lor. Din fericire am format o echipă cu care mă înțeleg foarte bine și care ocupă un loc important în inima mea. Mersi mult pentru contribuție și idei!

Șoșu Ana Cristina

Clasa a X-a E

Hei! eu sunt Cristina și fac parte din echipa jurnalului de liceu. Sunt o persoană creativă, îmi place să scriu, să pictez și să iau parte la diverse evenimente de voluntariat.

Am vrut să fac parte din această minunată colectivitate de la început deoarece îmi doresc ca fiecare elev să fie auzit. Sperăm să vă placă munca noastră și vă așteptăm cu drag creațiile și ideile pentru următorul număr.

Cârstea Alexia Stefana

Clasa a X-a E

Hiellooo! Sunt Alexia și nu știu dacă ați aflat, dar am și eu partea mea de contribuție în 'dream team'-ul de redactori ai revistei! Faptul că m-am alăturat echipei *Jurnal de liceu* a fost alegerea perfectă, ba mai mult quite an escape de la daily routine și o reală oportunitate de a crea relații noi cu elevii talentați din liceul nostru. Această revistă poate fi un refugiu, dar și o rampă de lansare către inedit și necunoscut. Don't be shy și alătură-te astăzi acestei provocări!

Paliciuc Denise

Clasa a X-a E

Bună! Numele meu este Denise și sunt vicepresedinte al Consiliului școlar al elevilor. Sunt o persoană creativă, care găsește un mic refugiu în muzica și literatura. Îmi place să compun, iar participarea în editorialul *Jurnal de Liceu* mi-a oferit ocazia de a-mi expune gândurile în mod public, dar și să cunosc oameni noi cu care să lucrez. Vă încurajez să vă alăturați și voi acestei minunate echipe, you won't regret it!

Cojocaru George

Clasa a IX-a D

Hei! Eu sunt George și fac parte din echipa *Jurnal de Liceu*. Fiind mentor part-time sunt o persoană responsabilă și îmi place să iau parte la diverse evenimente de tip voluntariat. Sunt aici pentru a avea grija de liceeni dornici să scrie. *Jurnal de Liceu* este o oportunitate unică de a ridica mai multe voci.

Mihai Alexa

Clasa a IX-a D

Heyy! Sunt Alexa și fac parte din *Jurnal de Liceu*. Sunt o persoană creativă, inovativă căreia îi place să scrie și practică pictura/desenul. Fiind o fire introvertă, alăturarea acestei echipe m-a ajutat să mă integrez mai bine în colectiv și să prind curajul de a-mi etala talentul. Alăturându-mă lor, zilnic evoluez și să îmi întrec propriile limite.

Această echipă dorește să facă auzit glasul câtor mai mulți elevi așteptându-le ideile, opiniile și lucrările.

IN MEMORIAM NICOLAE TITULESCU

Autor: Prof. Man Dorela
Elev: Mogan Emilia
Clas: a XI-a E

Ca un omagiu adus ilustrului diplomat al cărui nume îl poartă școala noastră, anual, în lunile decembrie (de Sfântul Nicolae) și în martie, reprezentanți ai elevilor și profesorilor depun câte o coroană de flori la mormântul lui Nicolae Titulescu.

Anul acesta, pe 14 martie, s-au împlinit trei decenii de când statul român a reușit să ducă la îndeplinire una din dorințele testamentare ale omului de stat Nicolae Titulescu: *„Să fiu îngropat pe muntele Tâmpa din Brașov, pentru a adevăra dragostea mea fierbinte pentru Transilvania și străduințele mele pentru îngrijirea scumpei mele țări ...”* (citată preluată din scrisoarea trimisă la București, către Iuliu Maniu, în anul 1937).

Nicolae Titulescu s-a născut la 4 martie 1882, în Craiova, ca fiu a lui Ion N. Titulescu, tatăl său un magistrat care a fost prefect al județului Gorj și deputat în Parlamentul României. Clasele V-XI le urmează la Liceul „Carol I” din Craiova unde se remarcă cu rezultate excepționale la învățătură și purtare. În anul 1900, pentru notele obținute la examenul de Bacalaureat i se acordă Premiul de onoare și o bursă de studiu la Paris. Timp de 5 ani, în capitala Franței, va urma cursurile Facultății de Drept fiind elogiât de către unii profesori. În anul 1905 își încheie studiile universitare obținând titlul de Doctor în Științe Juridice.

În același an, întors în țară își începe activitatea ca profesor de drept la Universitatea din Iași, pentru ca din 1907 să se mute în București.

În anul 1909, intră în viața politică ca membru al Partidului Conservator Democrat. Liderul acestuia, ilustrul avocat, politician, mare orator și patriot Take Ionescu îi va fi de acum mentor nu numai în profesie, ci și în formarea sa ca politician pus în slujba României. Este ales deputat în Parlament și numit de două ori ministru (1908 și 1917). Prin cunoștințele de drept, prin elocință și datorită darului său oratoric se remarcă și în cel mai înalt for al politicii românești determinându-l pe Take Ionescu să afirme în anul 1912 despre discipolul său „Un mare, un extraordinar talent s-a ridicat la tribuna românească”. Anii 1912-1916 pentru istoria Europei și mai ales pentru zona Balcanilor, de care aparținem, sunt plini de evenimente care au marcat destinul României. Acum Nicolae Titulescu își face stagiul la înalta școală a patriotismului românesc. Discursurile pline de patos susținute în Parlamentul României de către marii politicieni ai vremii își lasă amprenta asupra personalității politicianului. Interesele României, năzuința de unire a românilor din provinciile aflate sub ocupație străină – Transilvania, Bucovina și Basarabia – sunt repere ale acțiunilor sale de acum și până la sfârșitul vieții. După izbucnirea Primului Război Mondial în – 15-28 iulie, 1914, la Consiliul de Coroană de la Sinaia, marii țării hotărăsc ca România să nu se implice în conflictul armat. Au urmat doi ani de neutralitate în care țara noastră este intens curtată de cele două blocuri militare aflate în conflict. Antanta (Franța, Anglia și Rusia) și Puterile Centrale (Germania și Austro-Ungaria).

Nicolae Titulescu nu poate sta

deoparte în aprigele dispute politice din anii neutralității noastre. Loial convingerilor sale și dând curs trăirilor interne, el se angajează, asemenea celorlalți antantofili, ca un înfocat susținător al românilor ardeleni. Cuvintele rostite în discursul său, intitulat sugestiv, „Inima României”, ținut la Ploiești în mai 1915, reprezintă chintesența convingerilor sale:

Eforturile acestuia și a multor alți patrioți nu au fost zadarnice; în toamna anului 1918 se formează România Mare. La temelia acesteia, alături de regele Ferdinand, regina Maria, Ion I.C.(Ionel) Brătianu, Iuliu Maniu și alții, stă undeva și numele craioveanului Nicolae Titulescu.

Anii 30 reprezintă apogeul carierei ilustrului politician și magistrat: ocupă funcția de ministru al afacerilor străine, cu întreruperi între (1927-1928) și (1932-1936). În 1930 și 1931 este ales președinte al Ligii (Societății) Națiunilor, fiind singurul român care a ocupat această înaltă funcție și singurul politician ales de două ori consecutiv ca președinte al acestei organizații internaționale. În decembrie 1937, Nicolae Titulescu se autoexilează, trăind în Elveția și ulterior în Franța unde avea să și moară la data de 17 martie 1941, la Cannes.

Conform dorinței lui testamentare, la 14 martie 1992, osemintele ilustrului Nicolae Titulescu și ale soției sale Ecaterina, sunt reînhumate în mijlocul țării pe care a slujit-o cu devotament, la poalele Tâmppei, în cimitirul Bisericii „Sfântul Nicolae” din, Scheii Brașovului”.

Ca un omagiu adus de brașoveni, Parcul Mare al orașului este botezat cu numele său, iar din 1999, Grupul Școlar „Tractorul” își ia numele de „Nicolae Titulescu”.

„România nu poate fi întreagă fără Ardeal... Ardealul e leagănul care i-a ocrotit copilăria, e școala care i-a făurit neamul, e farmecul care i-a susținut viața. ...Ardealul e româtime în restrîște, e întărirea care depărtează vrăjmașul, e viața care cheamă viața...Ne trebuie Ardealul. Nu putem fără el”.

Indiferent ce funcție a avut, ca politician sau ca diplomat, Nicolae Titulescu a fost nu numai un consecvent, dar și un înfocat susținător al intereselor țării sale luând decizii pe care le considera ca fiind cele mai de folos României. Elogiat, dar și denigrat de unii, el rămâne un fiu al Olteniei, un român dedicat țării sale, un mare patriot.

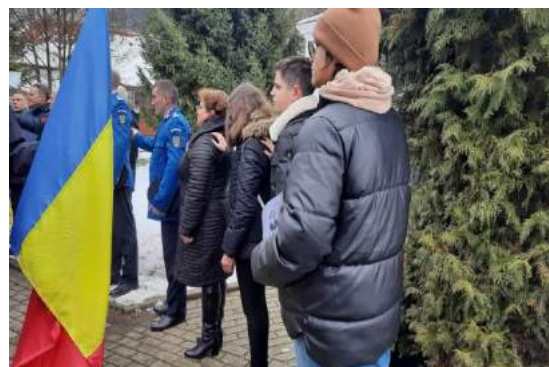
Joi, 17 martie 2022, în curtea Bisericii „Sfântul Nicolae” din Scheii Brașovului a avut loc o acțiune de comemorare a juristului craiovean, la care au participat reprezentanți ai autorităților locale (Primărie, Prefectură, Unitate de jandarmi, „Nicolae Titulescu”, preoți), dar nu numai. Din școala noastră, au fost prezenți elevii clasei a VII-a, însoțiți de doamna dirigintă prof. Valtizan Constanța și de doamna director, prof. dr. Știucă Nicoleta-Angelica, care a ținut o scurtă prelegere.

Vineri, 18 martie 2022, în sala festivă a Colegiului ”Nicolae Titulescu”, s-a derulat un alt moment comemorativ, închinat juristului craiovean. Au participat câțiva reprezentanți din fiecare clasă, diriginți, profesori și doamna director, prof. dr. Știucă Nicoleta-Angelica, care a coordonat manifestarea.

Subsemnatul, Man Dorel, secondat la partea de prezentare prin intermediul power-pointului de eleva Blaga Edina, din clasa a XI-a E, au făcut o incursiune în

biografia diplomatului. Trei eleve din clasa a VII-a, și anume : Dediu Miruna, Fătulescu Sabina și Mușat Amalia, pregătite de profesoara lor de istorie, Valtizan Constanța, au susținut scurte alocuțiuni abordând fiecare aspecte din activitatea lui Nicolae Titulescu.

Eleva Drăgan Anna-Maria, din clasa a IX-a D, pregătită de doamna profesoară Popoiu Patricia, a interpretat foarte frumos Imnul Național. În continuarea acesteia, eleva Drăgoi Denisa-Elena, din clasa a XI-a A, a interpretat o melodie inspirată din folclor, și anume „Cântăcucu-n Bucovina”. Manifestarea s-a încheiat cu câteva piese muzicale ale corului nostru (pregătit de doamna profesoară de muzică, mai sus menționată). Acompaniamentul a fost făcut de către formația instrumentală a colegiului, compusă din doi dintre elevii noștri talentați, Puiu Sebastia Roberto, din clasa a XI-a E, la chitara de ritm, și Leonte Alexandru, din clasa a X-a B, la chitara solo

Sursă: profesor Man Dorel, arhivă personală

5 INELE, 5 CULORI. DESPRE JOCURILE OLIMPICE

Elev: Brătulescu Diana

Clasa: a X-a E

Nu cred că există om din lumea asta care să nu fi văzut măcar o dată în viața pe un zid, poster, revistă, ziar sau la televizor faimoasele inele ale Jocurilor Olimpice. Deși poate părea că au fost alese doar pentru că dau bine culorile între ele, ei bine, nu e așa, există o semnificație în spatele lor și totodată o poveste despre care o să vorbim exact acum.

Înainte să povestim propriu-zis despre ce semnifică inelele și culorile lor, câți dintre noi știm istoria Jocurilor Olimpice sau măcar o parte din ea? Jocurile Olimpice sunt de două feluri: antice – care au durat până în 393, la Olympia în Grecia și cele moderne – adică cele desfășurate în zilele noastre din patru în patru ani, începând din 1896 până în prezent. La început putem spune că există un fel de ritual: La fiecare ediție, flacăra Jocurilor Olimpice este aprinsă în orașul natal, Olympia, și purtată de atleți până în țara gazdă a curenteii ediții, rămânând aprinsă pe tot parcursul olimpiadei. Mascota este un animal sau o figurină umană care reprezintă moștenirea culturală a țării gazdă, iar la final numele tuturor campionilor olimpici este gravat pe unul dintre zidurile stadionului principal unde au avut loc Jocurile. Există și Imnul Olimpic, Torță, Jurământ, Salut. Bun, dar care e faza cu inelele alea? Ei bine, sunt tot felul de speculații, nu există neapărat o poveste oficială a semnificației culorilor de pe inele, dar toate cele aproximativ 7 versiuni par a fi interesante.

Avem 5 culori: albastru, galben, negru, verde și roșu. S-ar spune că fiecare culoare reprezintă cele cinci continente care au participat la Jocuri în 1912: America, Europa, Asia și Oceania (Antarctica nu era luată în considerare, iar cele două continente americane reprezintă un singur cerc).

O altă ipoteză este că alegerea celor cinci culori și a fundalului alb s-a făcut ținându-se cont de culorile steagurilor tuturor națiunilor, pentru că măcar una din ele se găsește pe steagul fiecărei țări.

România și jocurile olimpice:

Jocurile Olimpice de Iarnă Moderne au debutat undeva prin 1924, în Franța, România participând în 1928 pentru prima dată, la Saint Moritz. Din echipa tricoloră a României au făcut parte 17 sportivi la competițiile masculine. Singura medalie olimpică a țării noastre a fost bronzul, cucerit în 1968, la Grenoble de Ion Panțuru și Nicolae Neagoe. Am obținut cea mai bună clasare în ierarhia pe medalii în 1984, la Los Angeles: locul al doilea, cu 53 de medalii cucerite – 20 de aur, 16 de argint, 17 de bronz. Cei mai bine clasați români la Jocurile Olimpice sunt: Nadia Comăneci – 9 medalii, Elisabeta Lipă – 8 medalii, Ivan Patzaichin – 7 medalii.

GASHADOKURO

Elev: Anonim

Clasa: a IX-a D

Gashadokuro sunt spirite ce iau forma unor schelete gigantice. Se spune că aceste creaturi sunt formate din spiritele luptătorilor ce au murit în lupte fără să fie onorați, onoarea fiind foarte importantă pentru japonezi.

Legenda spune că Gashadokuro ies la miezul nopții și răpesc călătorii rătăciți. Viitoarele victime vor fi avertizate prin auzul unui clopoțel cauzat de clănțănitul dinților lor. Ei posedă puterea invizibilității și a indestructibilității, ei fiind făcuți din spiritele oamenilor deja decedați.

Unul dintre primele mituri a apărut în secolul al X-lea când în Japonia, un mare samurai, Taira no Masakado, a fost ambuscat de trei dintre supușii săi în ziua de dinainte de nunta lui.

Înfuriat, Masakado se răzbună dând foc locuințelor lor, astfel omorându-l pe Kunika. Taira no Yoshimasa, rudă cu Masakado, se înfurie și îl provoacă pe marele samurai la un duel.

Yoshimasa pierde și, cuprins de rușine, îl cheamă pe Taira no Yoshikane, un om important în societate și rudă cu Masakado. Yoshikane l-a provocat la lupta pe Masakado. Fiind un om cu putere politică, Yoshikane a reușit să strângă mulți războinici pentru a i se alătura pe lângă Masakado care abia reușise să strângă 100 de oameni. Cu toate că erau puțini, Masakado și samurarii săi au reușit să provoace mari pierderi în cealaltă tabără. După victoria sa, Masakado se căsătorește însă Yoshikane nu acceptă o înfrângere și îl provoacă din nou la lupta. Masakado încearcă să fugă împreună cu șotia lui dar nu reușește.

Bătălia începe și se dovedește a fi una de durată. Ea se încheie cu decapitarea lui Masakado. Aflând cele întâmplate, fiica lui, o vrăjitoare, invocă primul Gashadokuro. Acesta era făcut din oasele și spiritele celor ce au murit în lupta. Pentru a obține răzbunare, ea trimite scheletul peste armata dușmană.

ȚĂRI ASIATICE: STEREOTIPURI VS. REALITATE

Elev: Șoșu Cristina
Clasa: a X-a E

Și voi urăți atunci când un străin percepe greșit România, nu? Atunci când o persoană dezinformată ne consideră vampiri, hoți sau că suntem ruși. Ei bine, așa se enervează japonezii, de exemplu, când un inteligent este 100% convins că toți mănâncă sushi și se uită la anime. Aici intervine problema eternă: stereotipurile.

Chiar și acum, într-o eră a tehnologiei avansate, oamenii încă mai au încredere în stereotipuri și zvonuri care se răspândesc rapid pe Internet. Apoi, fără să fie informați, transmit tot ceea ce aud, fiind convinși că ceea ce au învățat este corect.

Din acest motiv, tot mai mulți oameni suferă pentru că țara lor este percepută greșit de către străini.

Mai departe, vă voi prezenta o multitudine de stereotipuri despre diferite țări asiatice și apoi adevărul din spatele lor.

China

China este de departe cea mai vizitată țară din Asia. Cunoscută pentru mâncarea sa, dar și pentru monumentele sale istorice extrem de populare, China este o țară fermecătoare care atrage peste 145 de milioane de turiști anual.

„Chinezii mănâncă pisici și câini”

Deoarece pe internet au apărut imagini cu camioane pline cu câini, au existat valuri de discuții, în special din partea europenilor care au presupus că animalele vor deveni hrană. Cei mai mulți chinezi sunt conștienți de faptul că adorabilele animale sunt prieteni umani, iar numărul de chinezi care

mănâncă carne de câine este în continuă scădere.

”Toți chinezii sunt scunzi”

Cu secole în urmă, când chinezii au început să populeze teritoriul pe care îl numim China astăzi, erau mici, deoarece consumau doar plante alimentare și fructe de mare. Acum, înălțimea medie a băieților tineri este de 1,70 metri, în timp ce înălțimea medie a unui fermier în urmă cu 100 ani a fost de 1,58 metri.

India

India este cu siguranță încă în dezvoltare, dar un număr mare de oameni încă o consideră o țară murdară, săracă, unde toți părinții își vând fiicele și unde vacile merg libere pe străzi. Nu mulți știu că India deține multe recorduri mondiale, de la cea mai înaltă statuie din lume până la cel mai mare bryani. Aceasta este vizitată de aproximativ 6 milioane de turiști anual.

”India este extrem de caldă”

Vremea în India se schimbă odată cu anotimpurile. Verile sunt fierbinti, primăvara plăcută, tomnile ploioase și ierni extrem de reci. Fiind o țară cu o suprafață mare, în care toate formele de relief sunt regăsite, este normal să varieze temperaturile.

„Toți indienii sunt fluenți în „hindu” și vorbesc engleza foarte rău.”

În primul rând, hindi este o limbă, iar hindu este o religie. Nimeni nu vorbește fluent o religie. Majoritatea indienilor vorbesc

fluent limba engleză și nu toți vorbesc cu un accent puternic.

Emiratele Arabe Unite

Există atât de multe stereotipuri despre EAU! Unii oameni cred că întreaga țară este un deșert, toată lumea este needucată și au o mulțime de bani cu care nu știu ce să facă. Iată așa ajungem la primul stereotip despre Emiratele Arabe Unite.

"Arabii merg pe cămile. Cămilele sunt peste tot. Cămile. Cămile.,,

Cămilele au fost centrul vieții în Emiratele Arabe Unite timp de secole și au jucat roluri cheie în transport, mâncare, divertisment și multe altele. De-a lungul istoriei, cămilele au fost considerate un simbol al statutului, deoarece bogăția cuiva era determinată de numărul de cămile deținute. Ele au fost, de asemenea, folosite ca monedă, pentru a plăti zestrea miresei sau taxe anuale. Cămilele au fost foarte profitabile atunci când câștigau curse de cămile sau concursuri de frumusețe, deoarece premiile includeau alimente, animale utile și alte lucruri esențiale. În prezent, însă, majoritatea oamenilor locuiesc în case și folosesc mașini sau mijloace de transport în comun.

"Femeile sunt supuse, nu au voie să divorțeze, iar bărbații pot avea mai mult de o soție."

Da, dacă vorbim de secolul al XVIII-lea. Dar în secolul 21, chiar dacă majoritatea arabilor sunt conservatori și extrem de religioși, femeile au dreptul la divorț, dar în anumite condiții. O femeie divorțează dacă poate dovedi că soțul ei a rănit-o fizic sau a torturat-o mental. O femeie poate de asemenea divorța dacă soțul ei o abandonează pentru o perioadă de trei luni sau dacă nu a avut grijă de nevoile ei sau de cele ale copiilor ei. În ceea ce privește bărbații cu mai mult de o soție: Un bărbat musulman poate avea patru soții, cu condiția să le ofere același sprijin și tratament egal.

Iran

Din cauza faptului că mulți consideră Iranul o țară misterioasă și limitată la turiști, frumusețea țării și cultura sa este ratată chiar și de cei care doresc să învețe mai multe.

„Femeile sunt needucate”

Ne întoarcem la eterna problemă: Femeile nu au acces la educație. Acest punct de vedere complet greșit, este comun în țările din Orientul Mijlociu. Dar nu mulți știu că au existat mișcări feministe în țară atât înainte, cât și după revoluție. Femeile din Iran au fost educate din 1907, iar proporția femeilor în educație a crescut exponențial de la revoluția din 1979.

"Nu ai nimic de făcut sau de vizitat în Iran"

Iranul este o țară vastă și are una dintre cele mai vechi, mai bogate și mai influente moșteniri artistice din lume, cuprinzând mai multe discipline, inclusiv literatură, muzică, dans, arhitectură, pictură: țesut, ceramică, calligrafie, prelucrarea metalelor și zidărie. În Iran există o mulțime de monumente istorice, cele mai populare fiind Palatul Golestan, Moscheea Shah sau orașul antic Bam.

COMOARA DE LA CAPĂTUL CURCUBEULUI

Elev: Alexandra Nicolau

Clasa: a X-a E

Am avut ocazia să stau de vorbă cu doamna învățătoare Ionela Muntean, învățătoarea clasei întâi a liceului nostru. Doamna învățătoare este o persoană foarte deschisă și zâmbitoare, iubind și creând noi oameni de viitor de peste 25 de ani în domeniul educației. A urmat cursurile Liceului pedagogic și studii superioare însă dorește să rămână învățătoare pentru că vrea să știe că poate influența, cu lucruri bune, viitorii medici, președinți, profesori sau avocați. În prezent îi învață pe cei mici literele alfabetului, însă sub o formă diferită de cea cu care suntem obișnuiți. Fiecare literă este o nouă călătorie! A pentru Austria, J pentru Japonia, T pentru Turcia și Z pentru Zambia. Mititeii călătoresc în fiecare an într-un mod diferit, descoperind lumea și îmbogățindu-și cunoștințele.

De când v-ați dat seama că vreți să fiți învățătoare și de ce ați ales această meserie?

Am ales undeva în clasa a opta pentru că trebuia să merg la un liceu cu profil vocațional. Cred că mi-a plăcut de mică. Sunt zodia leu, îmi place să conduc, deci cine te poate admira mai tare decât o clasă întreagă de elevi? I-am avut ca model pe profesorii din școala generală. Încă țin minte degetele profesoarei de matematică pe caiet și am fost fascinată de profesori. Mi s-a părut fantastic ce făceau acești oameni și mereu am găsit modele ca să nu renunț.

Cum trebuie să fie învățătorul perfect?

L-aș vedea blând, calm, cald. Poate o blondă cu ochii albaștri cu o voce blândă, cu povești, să știe din toate. Lumea se schimbă, e într-o continuă schimbare. Trebuie să fie dedicat. Nu m-am gândit să fiu perfectă. M-am gândit ca în fiecare zi să fiu mai bună și să nu treacă o zi fără să fac ceva sau mai degrabă să fac altceva! „Mergi pe unde alții nu au mers și lasă o urmă”, eu cam asta am vrut să fac și să fiu altfel.

Ce v-a făcut să alegeți acest mod unic de a învăța elevii lucruri noi?

Trebuie să fie tot ce faci o poveste, indiferent de nivelul la care o faci. Toți anii vor fi o călătorie ca să descoperim. Anul trecut am fost în călătorie cu trenul, însă nu mi s-a părut chiar așa de interesant, iar anul acesta suntem în călătorie cu balonul. Comoara de

la capătul curcubeului de fapt nu există, iar ei vor ajunge să descopere care era

adevărata comoară pe care au căutat-o în acești ani, adică prietenia.

Care este cel mai impresionant lucru pe care l-a spus un copil din clasa dumneavoastră?

Asta chiar e o întrebare grea! Sunt multe lucruri pe care le spun. Copiii sunt inocenți și spun lucrurile așa cum le văd ei, chiar dacă nu ne place. Tot ce spune ei este un punct de plecare spre o discuție.

Care ar fi trei lucruri pe care le-ați îmbunătăți în sistemul de învățământ din România?

Cred că multe lucruri. Aș lăsa la latitudinea școlii, a cadrelor didactice să aleagă. Nu îmi place tot ce se întâmplă. Învățătorul are puterea de a modela cum decurge totul la clasă, însă când ajunge mai târziu un copil la liceu mi se pare tragic. Nu aș vrea să fie terorizați cu materii de care nu sunt pasionați. Depinde de noi toți. Aș aduce tehnologia, lucruri reale cu aplicabilitate, școala să fie o bucurie și să existe respectul.

Dacă ați alege o materie pe care să o predăți toată viața, care ar fi aceea?

Cred că sunt pasionată de geografie și istorie, probabil acestea ar fi.

Ce părere aveți despre copiii care folosesc telefonul? Îi ajută sau le risipește copilăria?

Evoluam, deci nu ai cum să nu ai tabletă să nu ai telefon, să nu ai laptop, dacă și părinții le folosesc tot timpul. Este greu, însă, să gestionez folosirea lor. Interdicțiile nu sunt cheia. Trebuie să aibă de mici, și eu aș vrea să le folosesc la clasă, pentru că nu ai cum să le interzici cât timp oamenii din jurul lor stau cu ochii în telefon și nu într-o carte.

Ce posibile măsuri credeți că ar trebui luate pentru prevenirea bullying-ului?

Spre exemplu acum e o problemă cu semnele obscene. Oricât ai încerca să le explici de unde provin și ce au ajuns să însemne în prezent, pedepsele există și ele. Vin cu un sistem de sancțiuni și la cinci abateri nu mai participă la activitățile extracurriculare. Trebuie să luăm măsuri, ca să știe că indiferent ce fac, există consecințe. Când faci bullying tu pierzi.

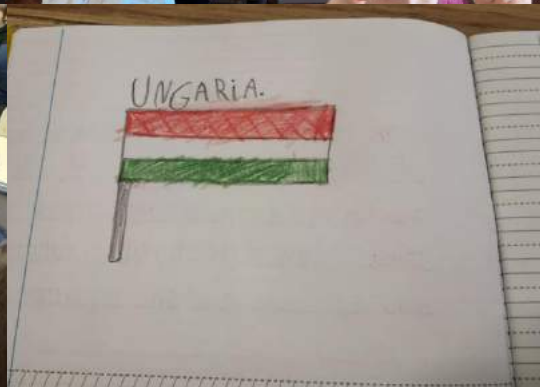
Au existat cazuri în care ați vrut să renunțați la ceea ce faceți?

Nu, niciodată. Sunt momente și provocări din fața copiilor, părinților sau poate chiar al superiorilor, dar e o luptă continuă. Sunt devotată și vreau ca cei de lângă mine să înțeleagă importanța lucrurilor pe care le fac.

Ce sfaturi le-ați da liceenilor, sfaturi pe care poate le-au uitat de la clasele primare, până acum?

Dacă ai un învățător pasionat și dedicat nu vei uita nimic. Ai mei nu vor uita niciodată nimic și am încredere că așa se întâmplă cu toți elevii. Nu au cum să uite această perioadă.

EMINESCU, PRIN OCHI DE COPIL

ALEXANDRU IOAN CUȚA ȘI UNIREA

Profesor pentru învățământul primar, Crețu Nicolae

Activitate de Ziua Culturii Naționale

În data de 14 ianuarie, a fost organizat un mic eveniment în incinta bibliotecii școlii împreună cu elevii clasei a II-a - „Clasa Românașilor” - cu ocazia sărbătorii nașterii marelui poet român „Mihai Eminescu”, născut la 15 februarie 1850.

Activitatea a fost deschisă de către doamna director prof. dr. Știucă Nicoleta. Dumneaei le-a vorbit elevilor în introducere despre ce înseamnă „cultură”. Totodată, doamna director le-a prezentat elevilor viața marelui poet Mihai Eminescu.

De asemenea, în cadrul evenimentului dedicat mării personalități, elevii au realizat o expoziție cu desene reprezentative, cu ajutorul cărora au reușit să descopere imaginile artistice din poeziile eminesciene. Elevii din „Clasa Românașilor” au recitat poezii din volumele lui Eminescu.

În final, doamna bibliotecar Epure Cornelia le-a prezentat elevilor volumele cu operele notorii eminesciene pentru a le capta atenția și curiozitatea celor mici și totodată, i-a îndrumat pe aceștia să împrumute cărți pentru a descoperi creația lui Mihai Eminescu. Activitatea a fost coordonată de către învățătorul Crețu Nicolae.

Activitate pentru aniversarea Micii Uniri

În data de 24 ianuarie 1859, a avut loc evenimentul istoric „Unirea Principatelor Române” numită și „Mica Unire”. Astfel, în data de 21 ianuarie, elevii clasei a II-a, „Clasa Românașilor”, coordonată de învățătorul Crețu Nicolae au organizat un mic eveniment sărbătorind „Mica Unire” în sala de clasă. Cei mici, împreună cu învățătorul lor, au confecționat în cadrul orelor de AVAP bundițe tradiționale cu tema „Mica Unire”. De asemenea, au desenat omuleți, apoi decorând tabla cu aceștia, au realizat o horă, simbolizând actul unirii. Finalul activității a fost marcat de o horă dansată de către elevi și domnul învățător în sala de clasă, intonând versurile cântecului „Hora Unirii”, compus de către poetul Vasile Alecsandri.

WITH LOVE – SCRISORI DE DRAGOBETE

Elev: Brătulescu Diana

Clasa: a X-a E

Membrii Consiliului Școlar al Elevilor au organizat în perioada 21 – 24 februarie un proiect destinat tuturor elevilor liceului nostru. Am fost ajutorii lui Cupidon, amplasând două urne în clasa a X-a E sau plimbându-ne prin clase după bilețele prin care elevii își exprimau sentimentele, gândurile, aprecierea față de ”persoanele care le-au întors privirea.”

Proiectul a prins foarte bine. Ambele urne au fost umplute de dragoste, pe care am livrat-o pe 24 către destinatari. Mulțumim pentru implicare! Dacă aveți idei de alte proiecte sau lucruri pe care vreți să le facem în școală, nu ezitați să veniți la noi.

ZIUA PORȚILOR DESCHISE

Elev: Paliciuc Denise

Clasa: a X-a E

Ziua Porților Deschise este prilejul prin care părinții fac primul pas în alegerea școlii potrivite pentru ai lor copii. Din acest motiv, pe 24 Martie 2022, părinți și copii au pășit cu entuziasm pe holurile Colegiului nostru.

Aceștia au putut vizita sălile de clasă, au putut face cunoștință cu cadrele didactice și au participat la diferite activități. Datorită acestui lucru, s-a creat o atmosferă plăcută, iar copiii au primit baloane colorate în dar.

Suntem foarte nerăbdători să îi primim pe cei mici din septembrie în școala noastră și să le oferim un spațiu sigur în care să își îmbogățească cunoștințele!

**Colegiul
"Nicolae Titulescu"**

ZIUA PORȚILOR DESCHISE

În 24. 03. 2022, orele 08:00- 15:00

Str. 13
Decembrie,
nr. 125

titu.titulescu@yahoo.com
www.colegiultitulescubrasov.ro
0268 548048

De ce să ne alegi?

- ★ Școala dispune de laboratoare și cabinete dotate cu tehnologie modernă;
- ★ Cadre didactice titulare, devotate și specializate în domeniul educației;
- ★ Organizăm activități extrașcolare și extracurriculare;
- ★ Primează securitatea și siguranța elevilor.

Contribuim la dezvoltarea armonioasă a copilului dumneavoastră!

! ÎNSCRIERILE se pot face la secretariatul școlii.

ECOLOGIZARE ÎN CURTEA ȘCOLII

Elev: Ploșteanu Codruța

Clasa: a XI-a E

Anul acesta, pe 17 martie, s-au împlinit 25 de ani de când Colegiul poartă numele diplomatului Nicolae Titulescu și 30 de ani de la reînhumarea sa la Brașov. Cu aceasta ocazie, elevii Colegiului "Nicolae Titulescu" au organizat, printre altele, și o activitate de ecologizare a perimetrului unității de învățământ.

LA FRANCOPHONIE

Prof. Georgeta Păun

Francofonia este o zi importantă pentru toți cei care iubesc limba și cultura franceză, ea este sărbătorită în fiecare an pe 20 martie, dar, în general, toată luna reprezintă o celebrare a limbii franceze.

Elevii liceului nostru au dorit să marcheze această zi prin câteva activități prin care și-au arătat dragostea pentru limba lui Molière și dorința lor de a și-o perfecționa. În acest sens, elevii de gimnaziu, coordonați de doamna profesor Păun Georgeta și de clasa a X-a, conduși de profesor Goilă Claudia, au participat la concursul județean Parada costumelor, unde s-au costumat în personalități reprezentative ale spațiului francfon.

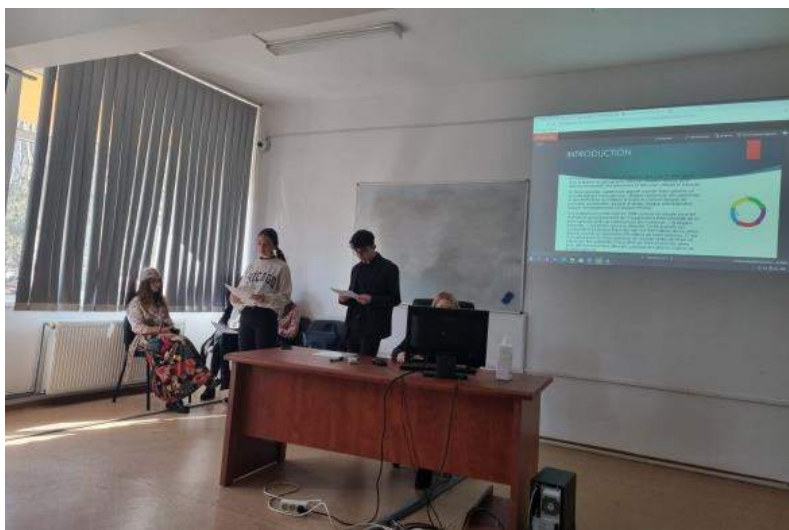
Astfel, Neguț Elena din clasa a V-a a dat viață personajului Marinette, prestație pentru care a primit premiul al III-lea. Copiii mai mari, din clasa a VII-a, au fost recompensați cu mențiuni : Spiridon Janine i-a dat viață Larei Fabien, Todiruş Nataşa a intrat în pielea savantei Marie Curie și Vieru Anca s-a costumat în regina Catherine de Medicis. Să nu îl uităm pe Andone Rafael, din clasa a VII-a, care a fost cameraman și care s-a ocupat de toate problemele tehnice.

Elevii mai mari de clasa a X-a au dat viață altor personaje celebre și au primit, și ei, premii pe măsura implicării lor. Hulea Adelina (Marion Cotillard) și Antal Analisa (Vanessa Paradis) au obținut premiul al II-lea, iar Pintilie Vlad (Vincent Cassel), Dincă Evelina (Jeanne d'Arc), Velțan Alexia (Coco Chanel) și Vasile Octavian (Emanuel Macron) mențiuni.

În plus, elevii îndrumați de doamna profesoară Gabor Lucia au marcat ziua Francfoniei printr-un spectacol desfășurat în sala festivă a școlii. A fost un spectacol în care Buta Radu din clasa a X-a A și partenera lui, Antal Analisa din clasa a 10-a D au oferit un moment de dans. Truscai Abigail, Muscalu Flavius, Băcilă Teodora, Iliuță Sara, Mironenco Anastasia, Mateescu Bogdan, Satnoianu Andreea, Micuțiu David, Veregut Ionuț (XI B) și Lebăda Robert, Miron Raluca și Ceașescu Daria (XI D) i-au încântat pe cei prezenți cu poezii în limba franceză și cu produse specifice (tarta Tatin, eclere și croisante), gătite chiar de ei.

Am încheiat, așadar, luna martie a acestui an școlar cu încântarea de a fi marcat luna Francfoniei prin diverse activități, dar și cu promisiunea ca anul viitor vom fi și mai buni în tot ce ne-am propus!

CONCLUSION

- En conclusion le rôle joué par la Francophonie dans ce contexte historique – nous fait comprendre l'importance de cette organisation dans le monde entier en général et en Roumanie en particulier, son importance dans la linguistique, dans la formation de la personnalité pour qu'un devienne un vrai "francophone" aujourd'hui.

La Journée Internationale de la Francophonie

Valentin D.

EDUCATION: ONLINE OR OFFLINE?

*Elev: Târâlaș Alexandru
Clasa a VI-a A*

To be honest, in the year of 2020 I moved to a new school. I was very shy at first, but online school gave me an opportunity to calm down.

When I first started online school, I was so happy I didn't need to wake up at 6 a.m, but after a few days I learned that online school wasn't as effective as face-to-face school. The fact that I couldn't really communicate with my teachers, I couldn't get a demonstration, made it harder for me to learn.

During online school you have many advantages, but many disadvantages, as well. In online school you can wake up late, you can do your work at home, but as disadvantages... well... there are plenty: less communication with your teachers, your internet connection might go off and you cannot learn, and so on.

Sursa foto : Sursa: <https://digitallearning.eletsonline.com/>

Sursa: <https://digitallearning.eletsonline.com/>

Face-to-face school brings both advantages and disadvantages as well. I personally think that online school only affects the relationship with the teachers. As far as relationships with friends are concerned, I think it only helps. Some people are shy and can't speak with others so well, they overthink their first impression, but in online school I think they find it easier to talk to a person on the screen.

In conclusion, offline and online school have their own benefits and downsides concerning education.

PRIN MUZEE BRAȘOVENE

Elev: Căleț Dragoș

Clasa a X-a D

La începutul lunii martie, elevii din a X-a D, au participat la mai multe activități de grup: vizita la diverse muzee din Brașov.

Am avut prilejul să descoperim Casa Mureșenilor și Casa Sfatului unde am explorat diferite rămășițe istorice ale orașului. De asemenea, am fost și la Bastionul Țesătorilor, monument ancestral în care am urmărit galeriile din interior și am fost informați despre fortificarea de pe vremuri ale Brașovului. Nu în ultimul rând, am fost vizitatorii Muzeului de Artă și a celui Civilizației Urbane, unde am fost întâmpinați cromatic de o multitudine de pereți încărcăți de capodopere vizuale care ne-au delectat receptivitatea artistică.

Toată activitatea a reprezentat atât o escapadă din rutina cotidiană a liceului, o ocazie bună să ne alimentăm apetitul cultural, cât și crearea unui mediu plăcut împreună cu colectivul clasei.

RECOMANDĂRI DE LECTURI PENTRU CICLUL PRIMAR

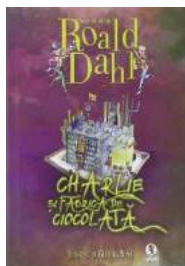
Pisicile războinice de Erin Hunter

De generații întregi, patru clanuri de pisici sălbatice conviețuiesc în pădure, departe de oameni. Au un cod al onoarei și prețuiesc loialitatea. Se antrenează ca războinici pentru a-și proteja Clanurile. Nimeni nu se aștepta, dar fostul pisoi de casa, Roșcovanul, va dovedi că este un războinic mai viteaz decât pisicile care trăiesc dintotdeauna în sălbăcie.

Copila-Stea de Jerry Spinelli

Copila-Stea Calaway e veselă și îi place să danseze. Mai toți colegii cred că e venită de pe o altă planetă sau că părinții ei sunt acrobați la circ. Întreg liceul e fascinat de nonconformismul ei. Dar oamenii sunt schimbători și capricioși, iar cei ce ies din rândul lumii nu sunt văzuți mereu cu ochi buni. În scurt timp Copilei-Stea i se cere să fie „normală” – iar asta o poate distruge, pentru că înseamnă renunțarea la tot ce o face să fie ea însăși.

Charlie și fabrica de ciocolată de Roald Dahl

Charlie Bucket este înnebunit după ciocolată. Iar dl Willy Wonka, cel mai iscusit inventator din lume, deschide porțile uimitoarei sale fabrici de ciocolată doar pentru cinci copii.

Bomboane care nu se termină niciodată, caramele magice, acadele-lampadar și un rău de ciocolată caldă, încântătoare - Charlie are nevoie de un singur Bilet de Aur și aceste dulciuri minunate ar putea fi toate ale lui.

Heidi, fetița munților de Johanna Spyri

Heidi este o fetiță rămasă în grija bunicului, un bătrân care trăiește în munți, departe de oameni, ursuz. Ajunsă la familia Sesemann din Frankfurt, Heidi, cu firea ei zburdalnică, nu rezistă prea mult în peisajul sterp de la oraș și se întoarce curând la casa din munți. Aerul curat și peisajele frumoase schimbă felul de a vedea viața al celor care ajung acolo fie și numai o singura dată.

Pădurea fermecată de Enid Blyton

Pregătește-te să întâlnești cele mai neobișnuite personaje pe măsură ce urci tot mai sus pe crengile Copacului Depărtărilor: domnul Barbă-Lungă, doamna Spălăceală, Moș Cratița, Lună-Plină și zâna Mătasuță. Personaje surprinzătoare, care-și poartă magia... în buzunare! Deasupra Copacului Depărtărilor se deschide un drum către noi târâmurii - cum sunt Târâmul Luați-Poftiți sau Târâmul Zilelor de Naștere -, mereu altele și altele, de la care nu știi niciodată ce s-aștepți. Și cum crezi că ajung înapoi, jos, cei trei copii? Nici cum altfel decât prin lunecuş-alunecuş, un tobogan construit în trunchiul copacului!

RECOMANADĂRI DE LECTURI PENTRU CICLUL GIMNAZIAL

Războiul care mi-a salvat viața de

Kimberly Brubaker Bradley

Într-o lume nesigură, pe fundalul luptei pentru supraviețuire din întunecații ani ai celui de-al Doilea Război Mondial, Ada, o fetiță de nouă ani are de purtat propria ei bătălie pentru a demonstra că nu e cu nimic diferită de ceilalți. Plină de curaj, o fată extraordinară învață ce e iubirea.

Oscar și Tanti roz de Eric Emanuel

Schmitt

Oscar un băiat de zece ani, bolnav de leucemie știe că va muri. Tanti Roz, o infirmieră bătrână, îi idea să trăiască fiecare zi ca și cum ar fi zece .Oscar parcurge, prin râsete și lacrimi, itinerarul

emoționant al tuturor vârstelor și experiențelor umane îmbogățite de imaginația lui, care umple spațiile albe și îmbracă realitatea în veșmântul miracolului.

Prințesa de cenușă de Laura Sebastian

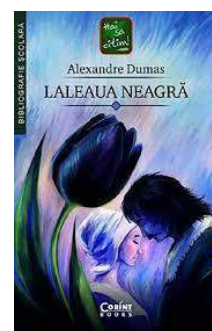
Theo este captivă în propriul palat , îndurând abuzul neîncetat și batjocura Kaiserului și a curtenilor săi. Cu mâinile pătate de sânge și cu speranța că își va recăpăta

tronul pierdut, ea își dă seama că nu este destul doar să supraviețuiești. Arma ei: propria minte, mai ascutită decât orice sabie. Timp de zece ani, Prințesa de Cenușă își vede țara prădată și poporul înrobitor, totul încetează acum.

Laleaua neagră de Alexandre Dumas

Locuitorii Olandei, trebuiau să vină cu o descoperire, care să aducă faima și prestigiul.

Un pasionat cinstit în ceea ce însemna cultivarea lălelelor a descoperit secretul : să apară lăleaua neagră! Până la deznodământul fericit, există o lectură dinamică, în care orice cititor sensibil descoperă legătura dintre o femeie și o floare.

Cerneală și stele de

Kiran Millwood Hargave

Prietena Isabellei dispare în "Tărâmurile uitate", iar fata se oferă să o caute. Știe să citească hărțile și să se

ghideze după stele. Lumea de dincolo de zidurile orașului însă e plină de pericole. Isabella realizează că trebuie să își găsească prietena și să salveze insula de la pieire.

RECOMANDĂRI DE LECTURI PENTRU CICLUL LICEAL

Portocale verzi de Vitali Cipileaga

La numai 26 de ani, Adriana are o mulțime de întrebări la care nu a găsit încă răspunsuri. De ce mama și bunica ei au împărtășit același destin tragic la vârsta de 27 de ani? Este o pură coincidență sau un blestem de familie? În căutarea hipnotică dintre viață și moarte, dintre trecut și prezent, ea descoperă un tulburător secret de familie.

Fata cu vise alb negru de Andreea Russo

Mia este o pianista remarcabila. Toți îi prevăd un viitor frumos pana în ziua în care dispare fără nicio urmă, în drum spre casă. Timp de 24 de ani nimeni nu o poate găsi. Ce s-a întâmplat? Poate fi elucidat adevărul prin intermediul unor vise? Și chiar dacă acestea apar la o tânără detectiv aflat abia la început de cale?

Visul își alege visătorul de Laini Taylor

Încă de la cinci ani, Lazlo a fost fascinat de miticul oraș pierdut, Plângerea, dar ar fi fost nevoie de cineva cu mai multă cutezanță decât el ca să plece în căutarea acestuia. Asta până când o uluitoare ocazie se prezintă singură — în persoana unui erou numit Ucigașul de Zei și o legiune de războinici legendari — iar el trebuie să se folosească de șansa ivită sau să-și piardă visul pentru totdeauna.

Sub aceeași stea de John Green

Deși un medicament miraculos i-a prelungit viața, Hazel Grace Lancaster, la vârsta de 16 ani, are impresia că de când se știe a fost „în faza terminală”. Însă atunci când fermecătorul Augustus Waters, suferind și el de aceeași boală cumplită, apare la întâlnirile unui grup de suport unde merge Hazel, povestea fetei va fi complet rescrisă.

Căutând-o pe Alaska de John Green

Miles Halter este fascinat de ultimele cuvinte rostite de oameni celebri înainte de a muri - si satul de viața lui sigura de acasă. Așa că pleacă la școala cu internat Culver Creek, în căutarea a ceea ce, pe patul de moarte, poetul François Rabelais numea "Marele Necunoscut". Acolo îl așteaptă o mulțime de experiențe noi, inclusiv întâlnirea cu Alaska Young, care îl va atrage pe Miles în labirintul vieții ei si îl va arunca în Marele Necunoscut.

Romanul Adolescentului miop de Mircea Eliade

Românul acesta de prima tinerețe, scris ca un jurnal, ba chiar având la bază un jurnal, pare să-i fi pecetluit autorului destinul de prozator. Și, lăsându-se purtat de meandrele cotidianului, îmbătat de puterea pe care i-o conferă transcrierea imediată a acestora, Eliade face într-adevăr un portret autentic al adolescenței.

FEMEIA ÎN SOCIETATE

Elev: Ana-Maria Găitan
Clasa: a XII-a E

Încă de la începuturile societății, femeile au fost supuse unor discriminări “motivate” de o mulțime de subestimări și desconsiderări, majoritatea aberante și lipsite de fond. Personalități considerate enciclopedice au contribuit la minimizarea femeilor prin afirmații precum: „O soție bună trebuie să fie obedientă ca un sclav.” (Aristotel) „O sută de femei nu valorează cât un singur testicul” (Confucius, care, în mod paradoxal a spus și „Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face.”). Nietzsche considera că femeile care vor să învețe sunt frustrate sexual, iar lista, din păcate poate continua la nesfârșit. Ba chiar au fost și demonizate, în perioada Evului Mediu ajungând să fie arse pe rug dacă absolut oricine ar fi comunicat că sunt vrăjitoare, fără dovezi sau drept la apărare.

Lucrurile au început să o ia pe drumul cel bun abia la sfârșitul secolului al XIX-lea, când femeile au început să se răzvrătească prin discursuri, proteste ș.a.m.d., astfel luând naștere feminismul – subiect important de clarificat, de vreme ce este înconjurat de concepții. Feminismul nu este o mișcare menită să distrugă bărbatul, să îl excludă sau orice altă idee provenită din nesiguranță și frici încearcă să sublinieze. Acesta, însă este despre abolirea dublului standard, despre acordarea egală de șanse, drepturi și evoluție în general.

Inspirația principală a acestei lucrări este o carte pe care am achiziționat-o recent, intitulată „My Body” de Emily Ratajkowski, ce a venit la pachet cu o mulțime de semne de întrebare. Majoritatea s-ar întreba: „Ce are de spus o fată preocupată exclusiv de aspectul fizic, ce a pozat în pictoriale nud?” pentru că am fost făcuți să asociem în afară de inteligență.

În această carte, Emily vorbește despre experiența ei ca femeie în societate, de la o vârstă foarte fragedă și până în prezent și pune accentul pe cum este o femeie condiționată să arate bine pentru a fi validată, acceptată și dorită. Totodată, despre cum societatea deține control asupra felului în care o femeie arată și se comportă, dar nu și asupra bărbaților. Nu numai asta, dar bărbații sunt glorificați pentru tot ceea ce o femeie ar fi condamnată de către societate – în care opresiunea și subjugarea culturală sunt moștenirea unei culturi și a unui sistem toxic, în care femeile sunt învățate să fie cât mai tăcute și supuse.

În concluzie, deși subiectul ar putea fi continuat oricât de mult, o femeie poate fi cine vrea ea să fie, fără alte completări, așa cum a demonstrat în tot acest timp.

JOURNÉE INTERNATIONALE DE LA FRANCOPHONIE

Elev: Cojocaru George Adrian
Clasa: a IX-a D

La francophonie : c'est quoi ?

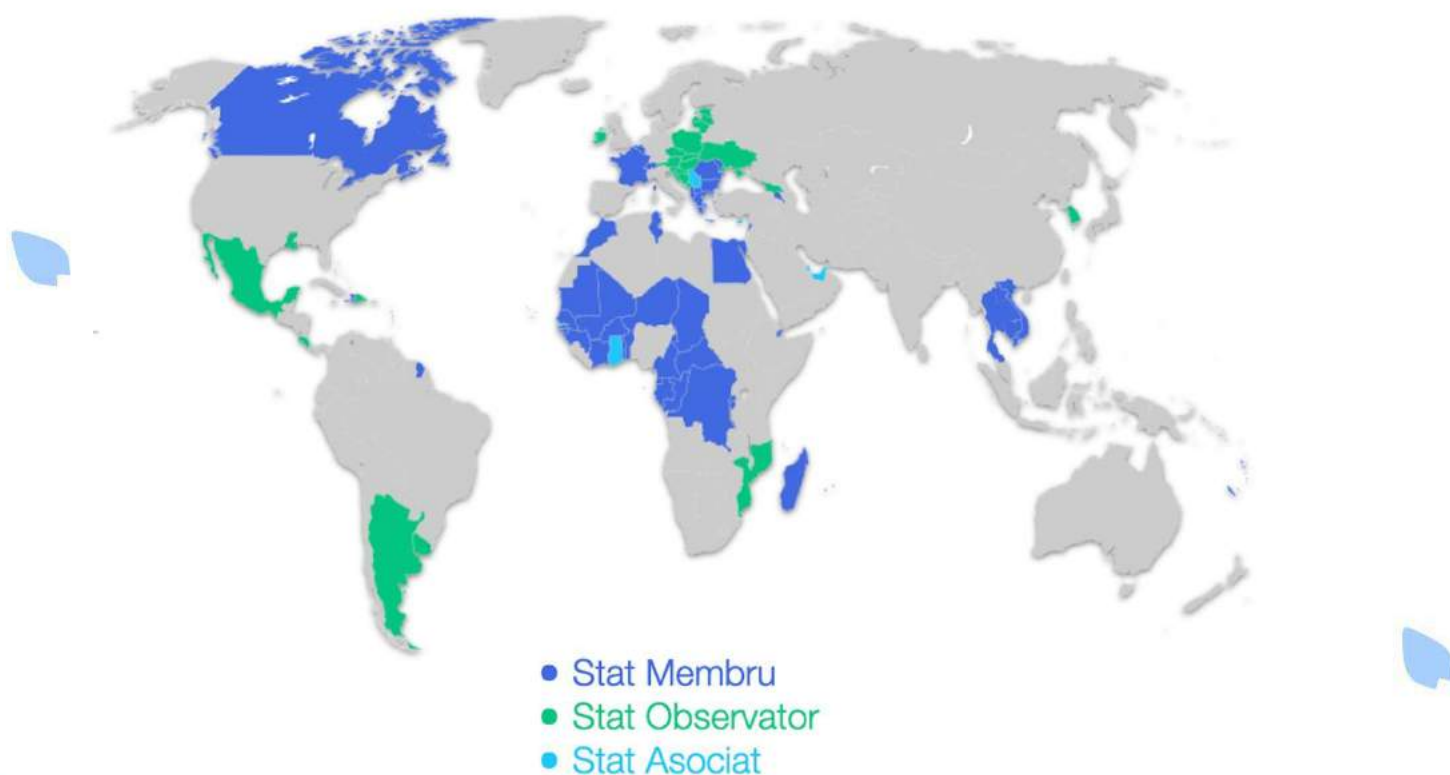
En 1880, le géographe français Onésime Reclus inventait le terme "francophonie" pour désigner les espaces géographiques où la langue française était parlée. Près d'un siècle plus tard, la francophonie est aussi culturelle, historique et géopolitique.

L'organisation internationale de la Francophonie comprend 54 États membres, 3 États associés et 23 États observateurs.

Dans un rapporté réalisé de l'organisation internationale de la francophonie en 2014 sur la francophonie, il y a 274 millions des haut-parleurs de Français, qui parlent couramment

le français ou l'utilisent régulièrement. Un chiffre assez modeste sur le plan international, étant donné que le français est la cinquième langue la plus parlée dans le monde, après le mandarin, l'anglais, l'espagnol et l'arabe.

La Roumanie a adhéré au mouvement francophone en 1991 à titre d'observateur et en est devenue membre à part entière deux ans plus tard. Notre pays a pris la présidence de la Francophonie au 11e Sommet de la Francophonie qui a eu lieu à Bucarest en septembre 2006 et occupera ce poste jusqu'en octobre 2008.

DISCRIMINAREA ÎN SOCIETATE ȘI ÎNȚELEGEREA DIVERSITĂȚII

Elev: Nicolau Alexandra
Clasa: a X-a E

Lumea în care trăim s-a dezvoltat de-a lungul timpului până când a ajuns la ceea ce cunoaștem acum. Cu toate acestea, nu vom putea spune cu exactitate de unde a pornit totul. Unii spun ca provenim din Adam și Eva, alții că ne tragem din maimuțe, iar pe lângă acestea două mai sunt teorii infinite. Fiecare regiune, popor, țară sau familie are propria credință și teorie a creației existenței umane, însă oricare ar fi aceasta, noi toți existăm și vom fi mereu obligați să conviețuim împreună. Deci cum vom ajunge să învățăm arta de a trăi împreună? Mai întâi trebuie să avem dorința de a învăța ce ne face speciali și diferiți de restul.

România, spre exemplu, este o țară care, în timp, a ajuns să se diversifice. Pe lângă români, o mare parte a populației a ajuns să fie reprezentată de maghiari, romi, nemți ca principale comunități etnice pe lângă cea a românilor. Ce e trist însă, este că nu toți privim acest lucru ca un beneficiu, ci mai degrabă ca un defect al țării. Ura din trecut, care persistă până în ziua de astăzi, între aceste popoare poate fi evitată dacă am înțelege că de fapt toți suntem la fel.

Dacă am lua în parte fiecare criteriu care aduce oamenii la rasism sau discriminare, am ajunge la patru mari categorii: culoarea pielii sau așa-zisa „rasă”, religie, orientarea sexuală și istoria poporului și tradițiile pe care le aducem cu aceasta.

Culoarea pielii este unul dintre cei mai mari factori care aduc discriminarea în rândul oamenilor. Nu doar oamenii care

provin din țări africane, ci și oamenii de proveniență asiatică sau amerindiană, uneori chiar țările latino-americane. Cu ce ne face pe noi diferiți această trăsătură majoră, dar care însă nu ne caracterizează ca oameni? Să fie oare tradițiile pe care ca popor sau familie le avem? Sau poate limba pe care o vorbim? În prezent, nimic din toate acestea nu sunt exact subiectul de ură al multor oameni, ci pur și simplu culoarea pielii. Un concept destul de ciudat având în vedere că o persoană albă, dacă și-ar picta pielea, tot aceeași persoană va fi. La fel, o persoană de culoare sau cu trăsături diferite de cele care au fost standardizate, ar trebui să nu fie deloc caracterizată de aspectul ei, ci de faptele și modul în care aceasta are construit caracterul. Pe lângă asta, așa cum privim o pictură în culori neutre și simțim nevoia de a adăuga culoare, la fel este și populația lumii. Dacă nu am fi așa de diversificați, ne-am pierde veselia, cultura și nevoia de cunoaștere.

Un alt subiect foarte controversat care a ajuns să creeze mari tragedii în trecut, este religia oamenilor sau poate chiar lipsa acesteia. Religiiile sunt în general împărțite în regiuni în care predomină un anumit număr din acestea, cu mici excepții. Principalele și cele mai cunoscute religii sunt creștinismul, islamismul, budismul și hinduismul. Bineînțeles, fiecare religie în parte are ramurile ei, iar pe lângă acestea mai sunt mii de religii sau culturi după care oamenii își ghidează viețile. Oamenii aleg anumite credințe în funcție de idealurile lor în viață, familie sau mediul în care sunt crescuți. Cert este însă că oamenii sunt și vor fi mereu foarte mândri de religiile lor, fără a privi deschis spre a înțelege de ce are cineva altă părere despre credința lui proprie. Religia este mereu un subiect taboo,

așa cum a fost și în trecut, deoarece ai impresia că niciodată nu mulțumești pe toată lumea. Religia ar trebui să fie un lucru intim, cum sunt mulți oameni care urăsc pe alții pentru religia pe care aceia o au, așa sunt și oameni care instigă ură dacă nu acceptă religia pe care ei personal o au. Acceptând faptul că o persoană crede în ceva și a învățat să îi respecte alegerile în viață, nu numai că te face om, însă te pregătește spre drumul

Orientarea sexuală este o altă caracteristică a omului care a ajuns să ducă la discriminare în ultimii zeci de ani. Așa cum toți factorii discriminării au legătură discrimineze pe alții cu o altă orientare sexuală față de cea „normală”, cu motivul că nu se aprobă în religia lor. Față de religie și de tradiții, așa cum vom afla mai târziu, orientarea sexuală este ceva cu care te naști și pe care o experimentezi sau o descoperi pe parcursul vieții. Poate fi influențată într-adevăr de vârstă, experiențe personale sau multe alte motive, însă nu este un lucru pe care îl putem controla având în vedere că aceasta este bazată pe sentimentele pe care e avem față de cei din jur. Există din ce în ce mai multe comunități care împing acești oameni „diferiți” de ce s-a decis în societate că ar trebui să fie catalogat ca și normal. Orientarea sexuală, indiferent de care ar fi aceasta, nu te definește ca persoană și ar trebui să fim mândri de oricine este capabil de iubire, indiferent sub ce formă vine sau către cine este îndreptată aceasta.

Nu în cele din urmă, avem istoria și tradițiile fiecărui popor. Nu există nimic greșit în a fi naționalist, patriot și așa mai departe. E un lucru important să îți iubești țara și locul din care te tragi, precum și tradițiile care vin cu aceasta. Este de menționat însă, că așa cum tu vrei să

împărtășești bunătățile pe care țara ta le face sau marile realizări care au fost în istoria țării tale, la fel va vrea și țara vecină, la fel va vrea și țara de pe partea cealaltă a pământului sau oricare alta. Importanța înțelegerii și acceptării noului este o calitate pe care nu mulți oameni o au, dar o putem cultiva prin răbdare și deschiderea spre încercarea unor noi lucruri. Toți avem lucruri în comun, tradiții în comun, mâncăruri asemănătoare, dar pe lângă asta, toți trăim pe același pământ, iar asta înseamnă că nu este niciodată prea târziu să fii gata să accepti experiențe noi, care pot părea terifiante la început, dar care mai târziu vor aduce armonie.

Indiferent de câte diferențe avem între noi, este important să le conștientizăm, să le acceptăm, iar în cele din urmă să ne bucurăm că există și că nu suntem toți la fel. Chiar și indiferența, dacă stăm să ne gândim, va fi mereu un răspuns mai bun decât ura, în cazul în care nu putem fi deloc înduplecați. Învățând să devenim empatici ne ajută să devenim oameni mai buni, iar diferențele care ne despart sunt și cele care ne apropie mai tare prin experiențe și prin simplul fapt că suntem oameni care merităm iubire, acceptare, viață și tot ceea ce merită și cei de lângă noi.

CURIOZITĂȚI DIN LUMEA VIE

Profesor: Mocanu Cristina

Bioluminescență (format din *grecescul bios* - viață, și *latinescul lumen* – lumină) este numit fenomenul de emisie a luminii (raze verzi, albastre, galbene ș. a.) de către unele organisme, datorită proceselor de activitate vitală ce au loc în corpul lor. Fenomenul de bioluminescență este frecvent la diverse animale marine, la licurici, la numeroase ciuperci și bacterii.

Peștele undițar

El are pe cap o "undiță" cu "felinar" - un organ mobil, vârful lui luminând datorită bacteriilor luminescente. Peștele poate aprinde și stinge "felinarul", dilatând sau contractând vasele de sânge ce-l alimentează. Lumina "felinarului" atrage (ademeneste) peștișori, răcușori, pe care peștele pescar îi înghite.

Dacă o **stea de mare** este tăiată în cinci bucăți, atât timp cât fiecare piesă conține o parte a discului central, atunci cele cinci părți din steaua de mare vor supraviețui.

Un **ligru** este un animal hibrid, rezultat din împerecherea dintre un leu mascul și o femelă de tigr. Ligrii arată ca lei dar au pete difuze. Sunt cele mai mari feline din lume, având ca rival doar tigru siberian. Ligrii împărtășesc cu tigrii plăcerea pentru înot, ceea ce îi diferențiază de lei.

Majoritatea exemplarelor existente trăiesc în captivitate și sunt rezultatul acțiunii omului deoarece în natură împerecherea este imposibilă deoarece leul și tigru trăiesc pe continente diferite.

DEPENDENȚA DE DROGURI.

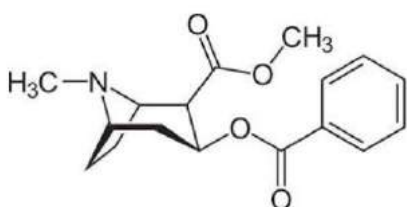
COCAINA

Elevă: Popescu Maeva Andreea

Clasa: a XII-a

Dependența reprezintă incapacitatea psihologică și fizică de a opri consumul unei substanțe chimice chiar dacă aceasta provoacă efecte negative la nivel fizic și psihic. Pentru a vorbi despre dependența de droguri, hai să vedem cum acestea acționează de fapt asupra organismului nostru. O să iau drept exemplu cocaina, substanța clasată pe locul doi în rândul celor mai traficate droguri la ora actuală.

Cocaina este una dintre cele mai vechi, potente și periculoase substanțe de origine naturală, acesta se găsește în arborele de coca care crește în zonele din Peru și Columbia. Cocaina a fost izolată în 1859 de chimistul Albert Niemann.

Odată pătrunsă în organism se produce intoxicația cu cocaină, iar primul organ care este afectat este creierul. Cocaina este un puternic stimulent pentru creier deoarece odată intrată în corp, crește concentrațiile de dopamină, serotonină și noradrenalină care la rândul lor vor da acea senzație de euforie și va crește starea de alertă a organismului stimulând sistemul nervos simpatic. Ceea ce nu știți este că aceasta substanță ia din propriile resurse energetice ale organismului, practic energia pe care tu în mod normal o epuizezi în 2-3 zile se va epuiza în câteva

ore. Deci consumul exagerat va consuma toată rezerva de energie a organismului și acesta va intra în „sevraj”, când organismul o să resimtă toată lipsa resurselor pe care cocaina le-a utilizat.

Cocaina este periculoasă deoarece este renumită pentru dependența psihică pe care o dă și de asemenea produce fenomenul de toleranță, adică doza obișnuită nu își mai face efectul deci trebuie să mărești doza pentru obținerea efectului inițial.

Așadar, cocaina oferă acele senzații de plăcere, fericire și energie excesivă și ia din propria energie a organismului, astfel în lipsa stimulării creierului cu aceasta substanță, corpul va resimți lipsa resurselor prin foame și somn, iar creierul își va dori senzația inițială. Deci consumul va continua până organismul o să cedeze dacă nu se conștientizează dependența și nu se încearcă un tratament corespunzător.

Drogurile sunt folosite pe o scară largă la ora actuală în ciuda efectelor sale negative. Oamenii se angajează la consumul de substanțe ignorând avertizările cu privire la acestea. Deși cred că pot să facă față și să se oprească oricând, unele substanțe precum cocaina, prezentată anterior, sunt mult prea puternice asupra psihicului uman și în majoritatea cazurilor duc la dependența cronică. Tratamentul poate dura mult timp și poate fi complicat, acesta trebuie să fie personalizat în funcție de situația pacientului în cauză, deoarece fiecare substanță necesită un management diferit.

CHIMIA ÎN BUCĂTĂRIE

Elev: Mironenco Anastasia Ioana

Margarita

Clasa: a XI-a B

Apa potabilă

Progresele în domeniul chimiei au asigurat apa curată, inclusiv cea potabilă, lipsită de bacterii, viruși sau alți agenți patogeni.

Inovațiile includ utilizarea filtrelor de carbon pentru îndepărtarea suspensiilor, gustului sau mirosului neplăcut, a unor agenți de complexare pentru îndepărtarea metalelor grele din apă și tehnologii moderne pentru tratarea, aprovizionarea și distribuția apei potabile sau pentru uz gospodăresc. Tratarea apei cu clor a fost utilizată începând din 1910, iar înălbitorii au fost introduși în 1913.

Utilizarea dezinfectanților pe bază de clor este și în prezent o modalitate excelentă de a proteja împotriva microbilor mobilierul de bucătărie și implicit vasele și alimentele.

Apa minerală

Știi că poți folosi apa minerală în curățenia casei? Banala băutură pe care o găsești în fiecare casă poate fi de un real ajutor în îndepărtarea petelor dificile. Iată trei moduri în care o poți utiliza:

1. Curăță obiectele de sticlă și inox

Cu ajutorul apei minerale poți curăța depunerile de grăsime și de praf de pe obiectele din sticlă și inox. Tot ce trebuie să faci este să le lași la înmuiat în apă minerală timp de jumătate de oră, apoi să le clătești bine.

2. Îndepărtează petele de grăsime

Tăvile sau tigăile în care ai preparat carne pot fi dificil de curățat. Toarnă apă carbogazoasă în tigaie și las-o să acționeze un sfert de oră, aruncă apa murdară și curăță resturile de grăsime cu detergentul tău obișnuit de vase.

3. Curăță geamurile și parbrizul

Soluțiile de curățat geamurile sau parbrizul pot fi înlocuite cu apă minerală. Agită bine sticla și toarnă câte puțină apă în locurile murdare. Șterge apoi bine geamul cu o cârpă curată de bumbac.

APE ACIDE	APE NEUTRE	APE BAZICE
pH < 6,8	6,8 < pH < 7,2	pH > 7,2

Sarea de bucătărie

Sarea de bucătărie este denumirea populară a unui amestec mineral alcătuit în majoritate din clorură de sodiu (NaCl). La obținerea sării de bucătărie, aceasta poate să conțină până la 3 % sare marină și 15 % alte săruri.

Sarea este folosită în multe dintre tratamentele și produsele cosmetice.

Sarea este un bun cicatrizant, atunci când te rănești, cazi și îți faci o julitură, sau în adolescență când ai probleme cu tenul, clătește-te cu apă sărată iar cicatricile și semnele se vor vindeca mai repede.

Dacă ai dureri de cap, de oase, de dinți, de articulații, etc. încălzește doi pumni de sare grunjoasă în cuptor sau într-o tigaie, pune-o într-un ciorap curat, înoadă-l și ține-l pe zona care te doare.

Sarea de bucătărie, deși contribuie la creșterea presiunii osmotice intracelulare și presiunii sanguine, datorită ionilor de sodiu, constituie un conservant și condiment de bază în alimentație, fiind folosită în industria conservelor, în tăbăcărie, în industria chimică etc. Consumul zilnic de sare recomandat este de cca. 5 g.

Bicarbonatul de sodiu

Bicarbonatul este utilizat pe scară largă de către gospodine, mai ales în prăjiturile sau aluaturile care au nevoie să crească. Acest lucru se datorează faptului că are proprietăți de dospire, ceea ce

înseamnă că determină creșterea aluatului prin producerea de dioxid de carbon.

În afară de gătit, acest ingredient are o varietate de utilizări suplimentare de uz casnic și beneficii pentru sănătate:

1. Curăță cratițele

Petele sau arsurile de pe vasele de gătit se pot curăța fără efort dacă presari bicarbonat peste ele, torni o cană cu apă caldă, lași câteva minute și le speli normal.

2. Stinge focul

Dacă, din neatenție, ți-a luat foc o cratiță pe aragaz, aruncă un praf de bicarbonat peste flacără și se va stinge imediat.

3. Albește dinții

Multe studii au descoperit că pasta de dinți care conține bicarbonat este mai bună pentru albirea dinților. Acest lucru este posibil deoarece bicarbonatul de sodiu are proprietăți abrazive ușoare care îi permit să rupă legăturile moleculelor care pătează dinții.

4. Îndepărtează mirosul de țigară

Pune un pic de praf de bicarbonat pe fundul scrumierei și scapi de mirosul neplăcut de țigară în casă.

Sursa: Internet

THE TELL-TALE HEART

Elevă: Leșanu Cezara
Clasa a XII-a E

o

The Tell-Tale Heart... a beating human heart that once removed and hidden is still beating, a tale of murder and bloodshed entwined with a psychotic mind, the swan song, the philosopher's stone of Edgar Allan Poe's literary universe. A masterpiece on the insanity of the mind, the way a killer-born man is bothered by his old neighbour 'vulture eye', how the pale blue iris is following him around. And of course, the only reasonable thing one can do is kill the old man, rip apart his body, take out his heart and hide it in the floor... but oh, well, the ways of the heart aren't so simple... 'cause the organ had started twitching under the policemen feet. How could madness be insanity when his disease was nothing more than "acuteness of the senses", when he says: "I heard all things in the heaven and in the earth. I heard many things in hell". How could we say he's not sane, when we claim to be mad ourselves? Not one madman ever stated to be insane himself, as not one sane man ever said to not be insane. The process of losing one's mind is Poe's second most used theme in literature, coming strong after "the most noble tragedy of all", as the 19th century writer says is the death of a young, beautiful woman. The narrator of the short story called "The Tell-Tale Heart" published in 1843, a madman haunted by the eye of his neighbour kills him and cuts his body into pieces which he hides under the floor. When the policemen arrive at the crime scene and talk to the murderer, he starts hearing the old man's heart beating in

the ground. The guilt takes over and he confesses all his sins to the police, the dead heart telling its tale, in the man's head. Turns out the quote, "dead men tell no tales", doesn't always apply... or maybe, sometimes, in the nights when the moon is high up on her throne in the sky and the stars try shining through the clouds, every decomposing heart beneath the grave beats once to remember life. Beats twice to revoke a memory. Beats a third and final time to crawl another step out of hell.

BUBICO... POVESTEA CONTINUĂ

Elev: Leila Munteanu

Clasa: a VI-a A

După două zile de la incidentul cu Bubico, am fost anunțat că doamna cu și că ar vrea să se răzbune pe mine; dar nu am băgat-o în seamă.

Au trecut două luni. Trebuia să mă întorc acasă. Așa că urc în tren, în compartimentul cu numărul 8. Acolo se afla o doamnă drăguță, frumoasă, ce purta un voal dantelat pe cap. M-am așezat în fața ei și am salutat politicos dar se mai aude un sunet strident... mă uit în jur, nu văd pe nimeni. Fără să fi știut, am întrebat-o:

– Mă scuzați, ați auzit și dumneavoastră?

– Ce să aud? mă întreabă mirată.

– Un sunet mai... pițigăiat...

– A! da! Este unul dintre vulturii mei!

– Un vultur?! Aveți un vultur în tren?!

– Nu, prostuțule, am patru vulturi!

Și dintr-o dată, ies dintr-o cutie patru vulturi. Făceau atâta gălăgie, încât nu-mi auzeam nici gândurile!

– Puișori! Hai, veniți la mama! Îl deranjați pe Domnul!... și vulturii se calmară.

– Cine sunt? Întreb cu o frică în mine...

– O, el este Gheruță, cel mare e Necruțătorul, cel mic e Gălăgiosul și cel bătrân... nu i-am dat un nume încă, dar e foarte amețit.

– Vai! Ce drăguț... spun eu cu o ironie.

– Da! Nu-i așa? Știați că Gheruță are o familie de șapte membrii? Și Bătrânelul are paisprezece fii? Îți vine să crezi?

– Nu... răspund eu, deși nu auzisem nimic de gălăgia vulturilor. Apoi m-am gândit la incidentul cu Bubico, așa că întreb:

– Pot să-i țin puțin în brațe?

– Da, cum să nu. Doar aveți grijă, să nu zboare pe geam!

Nu apucă să termine propoziția, că am aruncat vulturii pe geam.

Dar, spre mirarea mea, au zburat și au venit înapoi. Au început să mă atace cu ciocurile: să mă tragă de sacou, de păr și să mă piște de degete. Și făceau o gălăgie mai mare decât doamna care se uita la mine și râdea, nu se mai oprea.

Norocul meu a fost că un domn care trecea pe-acolo a văzut vulturii și, de frică, a tras semnalul de alarmă.

Trenul se oprește. Vulturii pleacă afară pe geam. Eram salvat!

Când am ajuns la destinație, doamna a venit și mi-a spus la ureche:

– Ți-am spus că mă voi răzbuna și de aceea am ales vulturii! Știam că vrei să-i arunci pe geam așa cum ai făcut cu dragul meu Bubico! Și atunci își dă jos voalul de pe cap. Dar, ghici ce! Vulturii se întorc acasă la mamița lor! Care îmi zâmbește fioros și dispăre prin noaptea neagră.

THE MORE YOU LOVE, THE MORE YOU SUFFER

*Elev: Mihai Alexa
Clasa a IX-a D*

Vincent van Gogh once said that „the more you love, the more you suffer” and I didn’t get it. I have never understood what he meant until I had the chance to meet you and when I saw you I immediately fell in love. I fell in love with you and when I say that, I mean *you*.

Your smile.

The way you laugh and the way you cry.

The way you are built with your emotions and your captivating words.

The way you enjoy little things like the sunrise and the sunset and how it charms you when the sun reaches the horizon and the sky catches such colors, the starry sky, the song of the sea calling you to bathe in it, or even a simple chestnut that you found on the side of the street.

The way you find beauty in everything around you, the way you find it in me and most importantly, the way you find beauty in yourself.

That is the beautiful side, the part full of love of our story when I fell in love with your soul, mind, body, everything. The painful side is that I was so captivated by your touch over my life that I didn’t see your pain. I was so happy that I could finally get out of my little dark space and I didn’t see that you were struggling with something too. Something bigger than I thought, something that consumed you from inside out for a long time. That something was so dark that when you saw

me fighting with my demons, you came and helped me only not to become like you. Now I want to say thank you so much for not letting me alone, for not running away when I was at my lowest and I am so sorry that I was so focused on myself and I didn’t see your pain. I am sorry that I couldn’t be there to hug you at the very last moment, that I didn’t tell you enough that you are beautiful and amazing and enough, that you were enough for me.

Now I understand Vincent, I understand the pain he was talking about, the pain which occurs when you lose someone and the void that leaves behind.

All I have left from you are just memories, feelings and experiences. However, I try to keep them alive as much as I can. I try to see you in every starry sky, in every rebel cloud, or in every sunset and sunrise. Just yesterday I watched the sun touching the horizon in such a way that even the sky blushed and I immediately remembered you blushing the first time I kissed you.

Sometimes it is hard to keep going but then I remember how you looked at life and how you were open enough to share it with me and how I learned to enjoy small simple things, so I can’t thank you enough for that.

LUNA

Elev: Pop Vanesa

Clasa: a IX-a C

Whenever you'll miss me, look at the **moon**, and I'll look at it too, so that we'll be together through its majesty and beautifulness.'

"A **moon** crying alone on a dark night"

Hwanwoong was staring at the **moon** as tears runned down his face, his sobs being the only thing that broke the deadly silence around him. His soul was bleeding in its pain and his heart was far away, as he left it to the person he'll always love. He was staring at the shining **moon**, drowning in its majesty, a faded smile plastered on his face as his eyes sparkled bright in the **moon**'s pure light. His cute sniffles were getting thinner as his tears were fading away slowly. He kept everything inside him for such a long time, being all so brave about it even though everyone around him knew he wasn't fine.

Xion was driving like a psychopath on those mountain roads, not caring about the fact that he could die any second if he made any wrong move. He was extremely worried for his friend, and he knew exactly where to find him. After half an hour of driving like crazy on those mountain roads, plus one hour of driving in the city, Xion reached the little house that was placed on a cliff. It looked like a little temple from the outside, but it was very modern on the inside. All of the lights were turned on, so that meant Hwanwoong was there. Even if it wouldn't have been for the lights, Xion would have known that Hwanwoong was there, as he was sitting on a big rock, looking at the **moon**, tears dried on his face, a sad smile plastered on his lips.

– Hwanwoong..you really have to stop running away like this, said Xion, sitting

down beside his friend, turning his head to the side to look at him.

– Yeah, like y'all would still let me come here if I'll tell you...said Hwanwoong, still looking at the **moon**, chuckling a bit.

Xion turned his head to the **moon** too. The sky was so dark and the **moon** was so bright..not to mention the little stars that were looking so pretty up in the sky, accompanying the **moon** so nicely. Looking at Hwanwoong, at his glowing eyes, his red nose and cheeks, and that sad smile, then back at the **moon**, Xion couldn't help but look at the **moon** as if it would be crying for Hwanwoong, or with Hwanwoong.

"Will you bloom and fade according to the light?"

Xion managed to get his friend home before midnight, which was very good, considering Hwanwoong's state.

– Is he alright? asked Leedo, after Xion exited Hwanwoong's room.

– Yes, he's fine now, replied Xion with a cheerful smile, causing Leedo to smile as well.

– I'm glad to hear that..said Leedo, sitting down on the couch, signaling his friend to do so too.

– She still hasn't texted back yet? asks Xion as he sees Leedo checking his phone once again, and then sighing.

– No, and she won't pick up any of our calls..none of her friends know where she is and even if they would, they probably

won't tell us..sighs Leedo as he explains the situation.

– It's been two years, Leedo..I don't think she's gonna come back..admitted Xion, even though his words made him feel like he would rather swallow his own tongue.

– Don't say that..We can still hope..said the blonde haired boy as he checked his phone once again.

Days passed, and Hwanwoong would go would come and pick him up every time. He didn't want to give up on his hopes, but deep down inside him, he knew his friend will never be the same again, because he left his heart to a person that will never come to bring it back. He remembered his trainee days, when Hwanwoong was so happy, also wanting to do everything the best he could, never giving up and being so excited to go home to see the girl that brightened up his days. He would have done everything for that girl, and so did she, until the day when they were announced that they're gonna debut.. Hwanwoong tried his best to convince her to keep on going with their relationship, that everything will be fine if they keep it a secret..but she couldn't risk him getting in trouble. And so she left, leaving back the person she loved the most, the image of him crying on his knees in the airport haunting her until this day.

Since then, Xion tried his best to keep his best friend alive, as he tried to commit suicide a few times, but quitted at all after his 5th failed try. Xion had many sleepless nights, taking care of Hwanwoong as he was his child, choosing to leave himself behind just to know his friend will be fine. Even though the others always offered to help him, he would never let anyone too close to Hwanwoong, not because they weren't trust-worthy, but because he felt responsible to be there 24 hours a day, 7 days a week, 52 weeks a year, 2 years since she left, until now.

“Go back in time and fly higher like birds”

Hwanwoong was staring out his window, admiring the **moon** as he couldn't sleep, again. Everyone was sleeping, including Xion, as he sent him to sleep tonight, feeling bad as he saw how bad his friend's condition was after staying up with him several nights. He kept looking at the sky and he saw a bird flying in circles “around the **moon**”. It was flying in a way where it looked like it was circling it all around, and he couldn't help but take a few photos. He had the impulse to send them to her, but he gave up as fast as this thought came to his mind. It was useless. Maybe she forgot about him already..

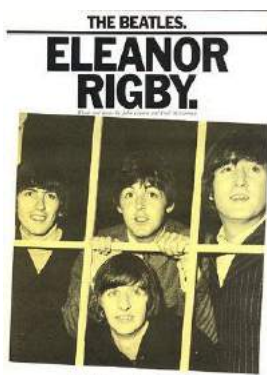
But she didn't. She sure did not, because right now she was crying underneath the running water of the shower, regretting so damn hard that she left that day. She was sure Hwanwoong hated her now, and so she thought that it would be useless for her to search up for him now, as he might be disgusted to see her after everything that she did. Of course, she also thought that she was wrong, as she received countless texts and calls from Hwanwoong's friends. But there was none from him, which determined her to not pick up or reply to anything. And she wanted to go back so, so much but at the same time was so, so scared that things would go wrong..so she never dared to go further with anything more than simple thoughts when it came to this subject.

After a while, she got out of the shower and tucked herself into her bed, which has been extremely cold in the past two years, as the person she loved the most wasn't there to warm her up with his love anymore..But maybe fate had a plan for them..

ELEANOR RIGBY

Elev: Popescu Adina
Clasa a XII-a E

The song "Eleanor Rigby" by the Beatles is an ode to lonely people, mourning and pitying their condition, while at the same time it shows how we only catch quick glimpses of them before they are gone.

Firstly, the instrumentation highlights this idea. The lyrics are set on a beautiful arrangement of violins and cellos. Their notes convey the loneliness of Eleanor Rigby and other people like

her, forgotten and unseen.

Secondly, the lyrics paint a picture of isolation. Eleanor Rigby lives on other people's dreams because she has none of her own, gathering pieces that others have dropped: "Eleanor Rigby picks up the rice in

the church where a wedding has been, lives in a dream." She keeps her emotions

hidden, "wearing the face that she keeps in a jar by the door". The question that follows, "who is it for?" serves to emphasize the emptiness of her life.

The lyrics lament and ask where the lonely people belong. The character of Father McKenzie gives us hope. Although no one comes to his sermon, he keeps praying for the lonely people as well. After Eleanor Rigby dies in the church, he is the only one at her grave. In that situation, the song says "no one was saved", but the violins communicate that it's not too late for the listeners to make a difference.

In conclusion, the song "Eleanor Rigby" tries to draw attention to the lonely people that we tend to overlook.

INTROSPECTION

Average weightlifter day

Anonim

Clasa: a XI-a A

I AM a cool, good looking boy from Romania.

I PRETEND I am an omnipotent god, with a vast knowledge of the world around me.

I DREAM about a world with less acceptance of bad habits, beliefs and lifestyles.

I WANT to deadlift 200 kilograms; benadryl, ammonium, chloride.

I SEE things that are not there: the old lady in the bus staring at me as I sit comfortably.

I HEAR voices in my head.

I WONDER if there are spiders under my skin.

I DREAM the sleep paralysis demon kissing me on the forehead.

I AM schizophrenic and narcissistic.

I WILL find out if there are spiders under my skin.

I AM mentally ill.

I UNDERSTAND about four out of thirty words in German.

I CRY on a scheduled day, at a scheduled hour.

I WORRY that the fog will consume us all.

I TOUCH some grass.

I FEEL 800 milligrams caffeine in my head; forced to write my weaknesses on a paper.

Into the unknown

De Tudor-Ștefan Boghez

Clasa: a XI-a A

I AM everywhere and nowhere.

I PRETEND to be an idiot; I wear a mask to be someone else.

I DREAM to go home and sleep.

I WANT to know the secret of the universe.

I SEE sounds.

I HEAR colour.

I WONDER why I am here.

I AM not black, but I am not racist either.

I DREAM about nothing.

I HOPE to be normal.

I WILL return after I wake up from this nightmare.

I SAY without love death means nothing.

I AM not crazy; my reality is just different than yours.

I UNDERSTAND nothing.

I CRY when I die. But I will never die.

I WORRY about my mental wellbeing.

I TOUCH the sky and the moon.

I FEEL like myself.

GOOD DAYS AND NOT SO GOOD DAYS, IN THE LIFE OF BADJEBÀ

*Elevi: Fătulescu Sabina Ioana, Todiruş Andreea
Natasha, Muşat Amalia Gabriela
Clasa: a VII-a*

Dear diary,

Today was a long and tiring day, as usual. With the still blurry vision and sleepy brain from waking up at 5 a.m. I went to get water from the only source of clean water from around the village. That is because we basically live in the middle of nowhere, five and a half kilometers away. And, to be honest, I really think I am lucky because, even if it's far away, I have water. Clean water. There are regions in Africa and even in my own country where people can barely get water once a week, not to talk about the dirty one. I feel so sorry for them. And yes, as my present now is better than other people's, I strongly believe that one day I'll make it to a better life, to a brighter future. Dreams never fade. This is the thought that keeps me going every day. Anyway, by 8 or 9 a.m. I finally made it to school, which luckily started with music and even better later with English and Science. As I rushed out of school an old lady stopped me and told me that she saw my hard work, that she noticed my divided soul between family and school and how high my grades are, despite the circumstances. The library lady then offered me access to the infinite amount of fuel for the soul and mind resting on the shelves and gave me more books to read at home. This honestly made my day and I really wish other kids like me get such sparks of love and hope as well. Goodbye! See ya!

Dear diary,

Today I woke up at 5:00 a.m. Darkness was covering the sky like an ocean full of pearls. I got dressed and got my books. I knew I

had a long journey ahead, but I was craving for education. Getting to school isn't that hard, but it's three kilometers away from my home. I can't help considering school one of my top priorities, but I keep myself motivated because I know knowledge is power. When I arrived at school today, I noticed my friends discussing about the Science evaluation we had the day before. I studied a bit between classes and when they finished, I went straight home. I arrived at about 5 p.m. and, because I usually help my mother to get dinner ready, I joined my family for the last meal of the day and later I finished homework. I also fed Willow, the cat. I like to pretend we study together. The last part of the day is my favourite: it's about dreaming to a whole new world where you write your own stories.

Dear diary,

Today I woke up at 4:30 a.m. and, as most of the days, my dad made me go fetch water. But when I got to the water hole, I saw a pack of wild dogs so I sat quietly and waited for them to leave. When they left, I filled up my buckets with water and headed back home. Sadly, the water hole is pretty far so I got home later than usual. I put down the water and ran to school.

When I got there, I was exhausted. I tried staying up but I could barely listen or pay attention to the teacher, so I fell asleep during most of my lessons. When I got back home, I left the books on my table ready to do my homework and study, but my dad came in my room to tell me I had to go and get water again because we ran out.

Sometimes I wish I was lucky like other kids and learn better at school and maybe have a stable job in the future and maybe a lot of water.

WARMTH IN THE DARK

Elev: Mihai Alexa

Clasa a IX-a D

Most of the time, in stories, the dark represents the bad side, the negative thoughts, the fear of not being able to hear, touch, see, know a thing, move, breath or anything. The not-so-good part is that everything is made in such a way that you begin to be scared of it even in real life so it begins to do not stay in just a story. I used to be scared of the dark because I didn't know what or who could have been there.

The weird thing is that now I prefer going in there with open arms wanting to hide from the world. Despite not knowing anything about it, I always find something in the dark waiting to hug you without having to ask. It holds you tight so you can feel safe and it whispers to you that everything is going to be alright. It's making it in such a way that you believe it. The dark makes you feel safe, you just have to let *him* in.

But nobody tells you anything about this 'cause they are scared that you might stay there more than you should. The thing is that the dark is colorless ... so, if you decide to stay in there you will no longer be able to see colors, and life without colors is meaningless. Without a purpose you become bored and when you are bored you don't make the best decisions.

The whole point is that the dark isn't scary at all, actually, it is cozy.

The scary thing is the moment when you become too cozy in there, the moment when you start to like *it* more than the idea of living.

Sometimes we need to go in there, to disconnect from heavy little things, but the vital thing is to remember to reconnect with things that we enjoy so we don't stay there forever.

2 B OR 0 2 B

*Elev: Leșanu Cezara
Clasa a XII-a E*

The short story „2 B or 0 2 B”, written by Kurt Vonnegut, is a commentary on life and death delivered through a dystopian future where humanity has solved the majority of its problems. In this future, strict population control is applied and assisted suicide is an option for anyone.

Firstly, in this perfect world, people have forgotten how to be alive. This opinion is expressed through the painter, a cynical two hundred and forty year old man. „The world could do with a good deal more mess, if you ask me.”

Secondly, the gift of life is disregarded in this seemingly flawless future. In the end, Wehling kills Leora Duncan, Dr. Hitz and himself so his children can live. Even the painter gives up on his ideals and calls the phone number to request an appointment. This future proves to be artificial at best and life is not valued as it should be. However, this story is a warning and a blessing that urges us to appreciate the chaos of life and imperfection.

In conclusion, the short story is an imagining of the future that is meant to make us live in the present.

REMARKS TOWARDS AN OUTDATED EDUCATION

*Elev: Mereș Cristian Cătălin
Clasa a XI-a A*

In today's day and age, as we become more connected with other people from other countries via the internet, we will inevitably start comparing ourselves to those people. We might feel grateful for the fact that we are not suppressed by the government; might even become depressed by the fact that we could not achieve such goals as the celebrities we look up to or just complain about the education system because we have absolutely nothing better to do in our not so generous free time.

As much as we like to joke about the fact that we whine non-stop about our education, there are truly some negative aspects with it. Take for example the bad teachers and the sheer amount of material we have to learn for a single class. The teacher comes, picks a random student to examine, fails them, proceeds to dictate in a monotone voice without any will to explain what they are saying, bell rings, repeat. Simple steps to follow to get easy money and further prove that you are a despicable human being. Not to mention the fact that they've probably ruined the student's day, even semester, and caused major problems in their family.

Furthermore, let's also mention the focus on grades instead of the student actually understanding something. This simple yet never applied principle can truly be detrimental to someone's well being and mental health. With this problem, students become anxious, angry frustrated and sad. They will stay day and night just reading and memorizing the material that was passed down from their teacher, not understanding a single bit and not being able to change structures or express them differently.

Some will resort to other places to learn that specific material, like the internet, but to what use? Just to understand that concept then still fail the exam because you did not do it the "teacher's way"? Many will just not even think about it, they will memorize because they've got no choice, some will cheat and some will maybe just quit.

Instead of complaining, let's try finding plausible solutions. The study material should be up to date, more interactive, and no more focusing on the grades. Teachers should also be randomly tested a few times a semester without a warning to determine if there are problems. If there are, they should be suspended for a semester or a whole year, then reexamined. We have something similar, with far many fewer consequences, called the inspection, but the teachers are informed about this visit and they can prepare themselves and the class so nothing really seems suspicious. Anonymous feedback from the students can also be a great way to tell a teacher's capability.

All of these problems could be solved by smart governors and an open eye to change. Many people want to be listened to, tell the problems they've lived through this education system, but sadly as we look back, nothing really has changed. The only thing we could do is to get together and fight for our future education.

POEZII

La școală

De Muntean Leila

Clasa: a VI-a A

Școala iar a început
 Și ghiozdanul l-am umplut;
 Caiete foarte multe
 Cu exerciții mii și sute.
 Am intrat în noua clasă,
 Cu o Doamnă bucuroasă;
 Să ne-nvețe a citi,
 A scrie și a povesti.
 Calcule am regăsit,
 Plus cu minus negreșit,
 Înmulțirea, împărțirea
 Matematica-i menirea!
 Școala-i bună pentru viață,
 Lucruri bune ne învață,
 Cunoștințe noi primim,
 Oameni buni să devenim.

Gând de cofetar

De Muntean Leila

Clasa: a VI-a A

Am o pasiune-n gând,
 Prăjituri mă văd făcând
 Să mă joc cu multe forme
 În deserturi cu arome.
 Ciocolata e de vis
 Caramelul... puțin zis,
 Blatul moale aș vrea să fie
 Cu bomboane peste o mie!
 Și cu frișcă aș orna,
 Peste prăjitura mea,
 Zahăr pudră peste tot
 Să arăt că și eu pot!

Eu tu noi și-o zi de luni

De Florea Lorena

Clasa: a X-a E

EU aici...
 TU acolo...
 Și între NOI doar lumea
 Și lumea nu știe ce e
 Să-ți pierzi iubirea lumea.

Și cânti, și plângi, și sper
 Și tragi de tine caci doare
 Dar zi-mi ce doare mai tare,
 Oare speranța în schimbare?
 Sau gerul acestei zile trecătoare?

Și te iubesc, și te urăsc
 Și te las ca să te vreau iar
 Și iară suntem NOI
 Umblând greoi
 Prin ceea ce doar noi numim VIAȚĂ.

Who are you?

De Alexandra Nicolau

Clasa: a X-a E

Such a pretty view
Of people being happy
And behind that little cloud
Your soul holds
Stays the happiness that just
Starts to form inside of you
So quickly that you start to
Shine brighter than anyone
Else

Love everybody
Then, love yourself
That way, on bad-mood days
People make you shine

The concept of mental health
Such a blank illusion

The crazy thing
Is that we all live the same life
And have the same purpose
To die
And yet so much diversity happens
And none of it overcomes our own
True nature

Is our body the thing
That humans think defines us?
Because in heaven all it matters is
our soul
So why do our bodies mean so much
to the world?
Not speaking as a feminist nor am I
a
"fat girl who needs approval"
Just asking for the simple act of
Curiosity sitting at the core
Of my own true hurten heart.
Love is love.
Not even a little hit can break it
If it's strong enough,
But the punch stays there in the
name of one
Hard time that's left in history.
Our history

The only time you know
Who you are
Is when you truly understand
Yourself
But you never will.
So, who are you?

O noapte neobișnuită

De Târțălaș Alexandru

Clasa : a VI- a A

Într-o seară înstelată,
Printre stelele luminate,
Dintr-o dată apare luna.

Luna este mare,
Dar când Soarele apare,
Toată faima îi dispare,
Așa că stelele au început
Să se certe.

O stea spune că e mare,
Alta că este și mai mare,
Așa că ele s-au gândit
Să înceapă un război desăvârșit.
În care fiecare luptă,
Pentru viață, pentru moarte.

Soarele a intervenit,
Ba chiar a și vorbit,
Că fiecare are faimă,
Ba în noapte,
Ba în zi.

- Ce zici mă?

- Nu mai ai mult timp, însă stelele s-au
bătut să decidă care e mai mare și mai
faimoasă.

Soarele s-a enervat,
Să se ia de el un inferior,
Așa că el a pomenit
De războiul nesfârșit,
Între stele.

Luna a apus,
Stelele s-au stins,
Soarele a răsărit,
Lumea a rămas
Un loc competitiv,
În care cei puternici
Câștigă și cei slabi pierd.

Semnificație:

În lume, cei faimoși, bogați sau puternici
câștigă, iar cei slabi și săraci, în timp devin
rămășițe suflate de vânt.

SONGS

Elev: Denise Paliciuc

Clasa: a X-a E

Two kids

I

Since the first time that I've seen your eyes
 I knew that one day you'd be mine... we can't deny
 We're just two kids with such big dreams
 But I have loved you since day three... entirely

Pre chorus

I know, sometimes must be hard
 I know, sometimes we would fight
 But I know that I don't want you to leave my side
 I know, I do adore you
 I know, I do annoy you
 But I know you're the only one I want

Chorus

When you're not around
 I feel like the world is falling apart
 It's breaking my heart, it feels like I'm numb
 I need you here tonight

II

Long conversations till midnight
 Then wake up by the morning light
 Alone this time
 I never really understood
 How much I could mean to you
 I hope I do

Pre chorus

I know, I'm kinda not your type
 I want this and that, well never mind
 Your time so precious, I can't compete with that
 I cry a lot when I see your face
 I don't know why, it's like a maze
 Why so hard, I am so afraid

Chorus

When we are apart
 I feel like my world is spinning
 around
 It breaking my heart, it feels like
 I'm numb
 I need you here tonight

III

I know, sometimes must be hard
 I know, I'm kinda not your type
 Your time so precious, I can't
 compete with that
 We're just two kids with such big
 dreams
 I love you and that it means
 i hope you won't break my heart

Chorus

When you're by my side
 I know that I feel so alive
 You're healing my heart
 You're part of my life, please stay
 tonight

Shadow of the past

I

I can't sleep
My mind is full of thoughts about you
And I can't forget a thing
By my side
There's no one here, since you've gone it's
nothing left but the wind

II

Take my hand, please be with me
I'm missing you, more than anything
I'm sorry for what I did, I know it's wrong
Just give me a little time
To show you how I lose my mind
If you don't come back into my life

Pre chorus

I am scared that tomorrow will not come
For us, but that's just how the things work
Life's not fair, you pay you for mistakes
But let's just try to find our way

Chorus

You and I will shine
Like the brightest star
Let's just fly to the sky
Please don't forget me
I live with memories
Let's just fly to the sky

I promise to you that tomorrow
I'll clear away that big shadow
Of the past, that torments us
This sorrow won't last
Time's moving to fast
I can't do as you asked

III

Hold me tight, hold me in your arms
Don't give up, no, not this time
I have faith in what we have and who we are
I know this sounds, it sounds so childish
Like a dream I can't give up on but still keep

Pre chorus

I am scared, I've lost you once again
You weren't even there, like you said
I'm a fool to think that even you
Can stay and love me for true

Chorus

This time I won't cry
Let me in your life
We can make it right

I promise to you that tomorrow
I'll clear away that big shadow
Of the past, that torments us
This can't be the end
Let's just start again
The story of friends
Please, come back to me

MIȘCAREA FEMINISTĂ ÎN ROMÂNIA

Elevi: Lascu Eliza, Mihaela Cocier, Doina Suhaci

Clasa: a X-a D

Profesor coordonator: Man Dorel

În România, această mișcare începe în secolul al XIX-lea și s-a dezvoltat în sincron cu cele din state europene.

Primul val a fost susținut de femeile care făceau parte din elita societății și care aveau un nivel foarte ridicat al educației și al culturalizării. În particular, mișcarea feministă românească a fost preponderent urbană, întrucât la acea vreme societatea românească era în mare parte agrară. De aceea mișcarea nu a fost una amplă, care să cuprindă femei din întregul spațiu românesc, indiferent de mediul de proveniență.

Femeile, conform „Codului Civil din 1865”, aveau drepturi asemănătoare minorilor și persoanelor cu handicap mintal. Femeile nu puteau încheia acte fără acceptul soțului, nu puteau să își gestioneze propriile venituri, erau obligate să locuiască în domiciliul stabilit de soț. Practic, femeile erau lipsite de drepturi civile și politice. În conformitate cu legea din 1929, femeile aveau dreptul să încheie contracte de muncă.

În perioada comunistă, femeile au jucat un rol important, ele participând activ la modernizarea statului. Reprezentând jumătate din populația activă a statului, ele au luat parte la politicile de reducere drastică a analfabetismului și de emancipare prin muncă. Imaginea femeii a fost promovată de propaganda comunistă, care accentuat dublul rol al femeii. În anul 1948, româncele obțin dreptul vot.

Mișcarea feministă din spațiul românesc a avut câteva organizații. Spre exemplu, „Reuniunea Femeilor Române din Brașov”. Această reuniune a fost înființată în anul 1850. A avut-o ca președinte pe Maria Nicolau. Deși scopul inițial al Reuniunii a fost „Ajutorul creșterii fetițelor române mai sărace, rămase orfane după Revoluția din 1848-1849”, prin tot ce întreprinde se integrează, de fapt, în programul politic al Mișcării de emancipare națională a românilor din Imperiul Habsburgic.

Meritul deosebit al Reuniunii Femeilor Române de la Brașov a fost convocarea Congresului de Unificare a asociațiilor de femei din Austro-Ungaria, la Brașov, pe 3-5 iunie 1913, unde s-a constituit Uniunea Generală a Femeilor Române din Ungaria, în frunte cu Maria Baiulescu, publicistă și scriitoare.

Delegațiile Reuniunii Femeilor Române de la Brașov au luat parte împreună cu delegația la peste 60 de reuniuni de femei din Transilvania, la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia pe 1 decembrie 1918, votând pentru Unirea cu România și pentru Rezoluția Adunării, în care a fost prevăzută, printre reformele democratice fundamentale, și acordarea votului universal. R.F.R. de la Brașov va continua lupta pentru emanciparea femeii și în perioada interbelică în cadrul Uniunii Femeilor Române din România Mare, afiliată la Consiliul General al Femeilor din România.

Una dintre cele mai influente femei din societatea românească este Regina

Maria (1875-1938). Principesa Maria a devenit regină a României, odată cu accederea la tron a principelui Ferdinand la 28 septembrie-11 octombrie 1914. A fost regină până în 20 iulie 1927.

Foto: Regina Maria cu coroană (Internet)

Încă de la început, Regina Maria a făcut alegerea de a se implica direct în viața politică. Discuta cu soțul său, avea inițiative, primea miniștrii și diplomați, participa la festivități, își susținea cu tenacitate punctele de vedere. În acest context, regina s-a opus de la început participării la război a României, alături de Puterile Centrale, susținând alianța cu țările Antantei, în vederea eliberării provinciilor Austro-Ungar și făurirea statului național unitar român.

Pentru atitudinea ei curajoasă din timpul Primului Război Mondial, când a lucrat direct pe front, în spitale de

campanie, și a coordonat activitatea unei fundații de caritate, Regina Maria, îmbrăcată în uniforma albă de soră medicală a Crucii Roșii, avea să fie numită în popor "mama răniților" și "regina soldat".

Dar, atunci când, după Primul Război Mondial, negocierile Tratatului de la Paris s-au împotmolit în punctul în care urmau să se acorde României recunoașterea și răsplata participării la conflict, regina Maria și-a revelat și marele ei har politic. A plecat ea însăși la Paris, iar întrevederile cu Ministrul francez Clemenceau au îndreptat situația.

Prin Tratatul de la Paris, România și-a văzut împlinite aspirațiile, iar România Mare își datorează nașterea, poate în intervenției oportune și salutare a reginei Maria.

Regina Maria, prin comportament, prin implicarea în viața politică, prin vestimentație, a fost un exemplu pentru femeile din societatea românească. Ea a rămas până astăzi una dintre personalitățile care au influențat mișcarea feministă din România, dar și societatea românească de după Primul Război Mondial, este femeia datorită căreia s-a schimbat cursul istoriei noastre.

Foto: Regina Maria în costumul popular românesc (Internet)

MIȘCAREA FEMINISTĂ ÎN LUME

Elevi: Lascu Eliza, Antal Analisa, Pușcaș Roberta, Hulea Adina
Clasa: a X-a D

Pe parcursul istoriei, femeile au fost tratate ca fiind inferioare bărbaților, așa că, la începutul secolului al XIX-lea au pornit așa-zisa: „Mișcare feministă”.

Conceptul de „feminism” a apărut pentru prima oară în anul 1837. Termenul este folosit pentru prima oară de către filosoful francez Charles Fourier și se referă la viziunea asupra unei lumi ideale unde femeile nu sunt subjugate, au libertatea de a-și lua propriile decizii și cel mai important, au dreptul la o educație la fel ca a bărbaților. Femeile își doreau să existe o egalitate de genuri.

Secolul al XIX-lea plasează femeile în sfera domestică, ce corespundea rolurilor de mamă și nevastă. Însă, acest secol aduce una dintre cele mai importante reușite ale femeilor, dreptul la muncă. Pe la mijlocul secolului al XIX-lea, mișcarea militantă pentru drepturile femeilor era în continuă creștere. Atunci, pentru prima oară, femeile au reușit să ocupe locuri în societate, pe care până atunci nu își puteau imagina că le pot avea, cum ar fi să editeze ziare sau să vorbească în public despre emanciparea femeilor și a sclavilor, despre drepturi legale ale nevestelor, despre divorț și metode contraceptive.

Anul 1848 aduce, la New York, prima adunare a activiștilor pentru drepturile femeilor unde au fost prezenți în jur de 300 de femei și bărbați. S-a citit o listă compusă

din 16 nedreptăți, printre care faptul că femeile nu au dreptul de a vota, au drepturi limitate asupra proprietății și acces limitat la educație și muncă. Această întâlnire a adus la nașterea uneia dintre cele mai importante asociații în istoria feminismului în anul 1890: „Asociația Națională Americană pentru Drepturile Femeilor”. Adunarea din 19 iulie 1890 a inspirat multe femei din lumea întreagă să lupte pentru drepturile lor, ajutându-le să obțină câteva victorii, printre ele numărându-se votul. Primele țări care le-au dat femeilor acest drept au fost: Noua Zeelandă în 1893, Australia în 1902, Finlanda în 1906, Statele Unite ale Americii oferindu-le acest drept în anul 1920, iar printre ultimele pe această listă aflându-se Liechtenstein și Iordania în anul 1984.

Foto : Femeile, în anul 1848, cerând dreptul la vot
 (sursa: <https://www.history.com>)

În fazele incipiente, feminismul radical al celui de-al Doilea Val se caracterizează printr-un apel la solidaritate, împingând agenda feministă spre a încerca să îmbine problemele personale cu cele sociale și cele care țin de sexualitate.

Ceea ce denumim al Treilea Val de feminism a luat naștere la sfârșitul anilor '90 și e descris de multe ori ca o reacție la deficiențele valului precedent. Adeptele lui, beneficiind deja din naștere de privilegiile pentru care au luptat feministele din primele două valuri, propun un alt tip de politică, o strategie care chestionează noțiunea de „feminitate universală”.

Feminismul din al treilea val a început în anii 1990 și a încercat să conteste definițiile feminității care au apărut din ideile celui de-al doilea val, susținând că al doilea val a subliniat exagerat experiențele femeilor albe din clasa mijlocie superioară. Feministele celui de al treilea val au fost văzute ca niște fiice rebele ale celor din valul anterior, mai radicale.

Al patrulea val se axează pe probleme ca hărțuirea sexuală, body-shaming, cultura violului, violența împotriva femeilor, discriminarea și hărțuirea la locul de muncă, imagini sexiste în mass-media. Campania #MeToo a fost lansată în 2006 în Statele Unite pentru a ajuta supraviețuitorii violenței sexuale, în special femeile de culoare, dar a câștigat atenție de-abia în 2017, după ce s-a dezvăluit că producătorul Harvey Weinstein a hărțuit sexual și a agresat femeile din industria filmului. Inspirat de această campanie, foarte multe femei, dar și bărbați, din diverse domenii, au mărturisit faptul că și ei au fost victime ale abuzurilor sexuale. Astfel, feminismul nu mai face parte dintr-o contra-cultură.

O femeie care a influențat foarte mult secolul al XX-lea este Coco Chanel. Pe numele ei adevărat Gabrielle Bonheur este un exemplu de femeie care a influențat mișcarea feministă a secolului XX. Ea a fost o creatoare de modă și o femeie de afaceri din Franța. Este considerată ca una dintre cele mai mari creatoare de modă ale secolului XX și, de asemenea, una dintre cele mai influente femei din acel secol. Ea este fondatoarea mărcii „Chanel” și este creditată în epoca după Primul Război Mondial, cu popularizarea unui stil sportiv și casual, ca stil feminin. Aceasta a încurajat femeile să-și dorească să fie egale cu bărbații, pornind de la vestimentație.

Coco Chanel s-a născut pe 19 august 1883, în Franța. La vârsta de 12 ani, a rămas orfană de mamă, iar tatăl a trimis-o, împreună cu surorile ei, la Mănăstirea din Aubazine. Acolo a făcut primul pas către modă, învățând să coasă și să croiască haine. În anul 1913, folosindu-se de sprijinul financiar al iubitului său din acea perioadă, Arthur Capel, Coco Chanel își deschide primul boutique cu haine, având succes.

La începutul celui de-al Doilea Război Mondial, își închide toate magazinele, a dat afară toți angajații, spunând că nu era vreme de modă, dar își continuă producția de parfumuri. După 16 ani, revine din nou în modă, însă cu mai puțin succes în Franța, unde nu a fost iertată, niciodată, în totalitate pentru colaborarea ei cu naștii. După mulți ani de succes, aceasta moare la vârsta de 87 de ani, pe 10 ianuarie 1971, din cauza unui infarct miocardic.

Foto: Coco Chanel (1883-1971)

Cele mai semnificative piese care îi definesc stilul sunt: Rochia Neagră (the little black dress), pantofii cu două tonuri cu baretă, bijuterii (perle), geanta Chanel „2.55”, parfumuri (Chanel No.5), dar cel mai semnificativ este Costumul Chanel.

Foto: Costumul Chanel (Internet)

Coco Chanel știa foarte bine ce-și dorește cu adevărat femeile. Conștientizarea propriului corp, comoditatea, masculinitatea, eventual combinată cu feminitatea sunt principiile

de bază cu care Chanel, prin creațiile sale, a sedus femei (și bărbați). Stilul său este cunoscut în istorie ca fiind sinonim cu eleganța, rafinamentul și modernitatea, combinate cu confortul.

În concluzie, de-a lungul istoriei, femeile au fost asuprite, nu au avut drepturi, practic au fost invizibile în societate, având doar rolul de mamă și soție. Însă un grup de femei curajoase, împreună cu filozofii iluminiști, au luptat pentru ca femeile să devină un element important al societății, să aibă dreptul la liberă exprimare și dreptul de a avea o educație de calitate .

KRAV MAGA : VIZIUNEA UNUI ELEV

*Elevi: Taraburcă Alexandra și Muscă Alessandra
Clasa a X-a E*

Krav Maga se concentrează pe auto-apărare în viața reală și pe situații de luptă mână în mână. Împreună cu aceasta, accentuează oprirea rapidă a amenințărilor și scăparea în siguranță. Unul dintre practicanți este Tobu Ionuț, elev în clasa a X-a E.

Ce este Krav Maga pentru tine?

Krav Maga...pentru mine este un stil de viață.

Crezi că este un sport bun pentru a învăța tehnici de autoapărare?

În primul rând Krav Maga nu este un sport pentru că nu există competiții. Este o artă marțială israeliană de autoapărare ce a fost creată pentru a ne putea apăra de pericolele care pot apărea în viața de zi cu zi.

Cum ai ajuns să te intersecezi cu acest sport?

Mi-a arătat mama un videoclip postat de Radu Delcea ,vecinul meu, care este instructorul de Krav Maga al școlii Bukan din Brașov și am vrut să aflu mai multe despre această artă marțială. Școala Bukan a fost fondată de Yaron Lichtenstein după ce a obținut centura neagră cu Imi Lichtenfeld, creatorul Krav Maga.

De cât timp practici Krav Maga?

Practic Krav Maga de aproape 2 ani în cadrul școlii Bukan.

Krav Maga este considerată o artă marțială nouă, israeliană de autoapărare și a fost creată de Imi Lichtenfeld care a avut 10 elevi, unul dintre aceștia ,cel mai bun , și anume Yaron Lichtenfeld, a fondat școala la care sunt și eu.

Recomanzi Krav Maga și pentru fete sau consideri că e un sport doar pentru bărbați?

Toată lumea ar trebui să știe să se apere pentru a-și asigura siguranța și a celor din jur. Recomand și fetelor să învețe această artă pentru că nu se știe niciodată ce pericole le pot aștepta.

Te vezi în viitor în continuare practicând acest sport ?

După cum am spus, este un stil de viață pentru mine și voi încerca să dau tot ce am mai bun ca să ajung instructor.

NÔTRE SPORT NATIONAL

Elev: Save Andrei

Clasa: a V-a

Nôtre sport national
(Sportul nostru național)
(Tradus în română)

De foarte mult timp, hochei-ul este sportul național al locuitorilor din Québec. Este de asemenea cunoscut și practicat peste tot în Canada. Hochei-ul ocupă un loc foarte important în viața noastră.

Eu cunosc sigur multe lucruri pe acest sport, căci tu ai fără îndoială văzut sau jucat un meci de hochei. M-ai întâlni, jucătorii al două echipe se pregătesc și se prezintă pe gheață.

Nôtre sport national
(Tradus în franceză)

Depuis fort longtemps le hockey est le sport national des Québécois. Il est aussi connu et pratiqué partout au Canada. Le hockey occupe une place très importante dans nos vies.

Je connais sûrement beaucoup de choses sur ce sport, car tu as sans doute joué ou vu une partie de hockey.

D'abord, les joueurs de deux équipes se préparent et se présentent sur la glace.

Tipete: zig zag, français
Nume: Save Andrei
Clasa: a V-a 4

PERFORMANȚELE SPORTIVILOR NOȘTRI

Elevi: Cârstea Alexia Ștefana, Brătulescu Diana

Clasa: a X-a E

Școala noastră are plăcerea de a primi în băncile sale câțiva sportivi devotați, determinați și dedicați pasiunii lor. Unii dintre ei sunt membri ai echipei de baschet, antrenați de d-na profesoară de sport Anda Constantinescu. La Olimpiada Națională a Sportului Școlar – etapa județeană, echipa a luat premiul întâi.

Aceștia sunt:

1. Șolcoi Dan – a IX-a A
2. Ilea Matei - a XI-a D
3. Căldare Octavian - a XI-a C
4. Bogoiu Bogdan – a XI-a C
5. Drăgulinăscu Paul – a IX-a A
6. Munteanu Andrei - a XI-a E
7. Damian Cezar – a XII-a C
8. Tîrâla Ploscaru Rareș - a X-a C
9. Benche Rustem – a XII-a A

Vești minunate dinspre secția de baschet a ACS Kids Tâmpa. Teodora Preda a fost convocată pentru o acțiune de selecție a lotului național feminin U16. Federația Română de Baschet a organizat un stagiu de pregătire, în perioada 20 decembrie - 3 ianuarie, la București. Tânăra noastră jucătoare de baschet se află printre sportivele care a luat parte la acțiune.

Foto: Miska Brigitta

Elevă în clasa a IX-a, Teodora practică baschetul de doi ani și jumătate și evoluează pe postul de pivot-extremă.

”Este legitimată la clubul nostru încă de când a început baschetul. O jucătoare caracterizată de inteligență sportivă și de tehnică foarte bună la jocul sub panou I/ ține, cu toți pumnii, pentru acțiunea sub (tricolor) la care va lua parte”, a precizat Anda Constantinescu, antrenora secției de baschet a ACS Kids Tâmpa.

De asemenea, tot la baschet, echipa de fete de la gimnaziu antrenată tot de doamna profesoară Anda Constantinescu a reușit să se claseze pe locul 4 din 6, la nivel județean

O mare bucurie vine și din partea elevilor antrenați de domnul profesor de sport, Radu Adrian, elevi care au participat la Olimpiada Națională a Sportului Școlar și care au obținut rezultate excelente la faza județeană. Echipa de băieți, la volei, s-a clasat pe locul 3 pe județ. Elevii participanți sunt :

- Bogoiu Bogdan, Căldare Octavian, Cioacă Eduard, Cristescu Cristian, Dănilă Andrei și Hacisalisoglu Reis, clasa a XI-a C ;
- Avram Daniel, Boroianu Rareș și Mogan Florin, clasa a XI-a B ;
- Mardare Andrei, clasa a XI-a D.

Felicitări echipelor și profesorilor coordonatori! Le urăm mult succes tuturor pe mai departe!

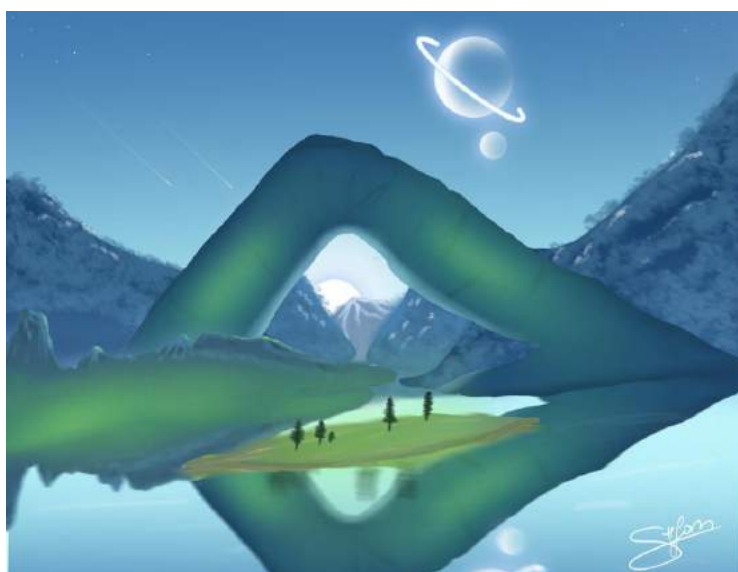
Totodată, echipa de fete și-a revendicat locul 1 pe județ, la volei, obținând o calificare la faza pe zonă de la Târgu Mureș, din data de 9 Aprilie. Echipa de fete este formată din :

- Ciobanu Raluca, clasa IX-a D;
- Răuță Teodora, Dziadyk Ioana clasa a XI-a C;
- Vancsa Amalia, clasa a X-a D;
- Tofan Silvia, clasa IX B;
- Truscai Abigail, Racz Miruna, clasa a XI-a B;
- Umbrărescu Diana, clasa a XII-a D.

DESENE DIGITALE

Elevi : Herghelegiu Ștefan și Vasilache Delia, Fâșie Cristina
Clasa: a XI-a E, a XI-a

CITEȘTE-NE REVISTA ȘI NOI TE PREMIEM!

Echipa **Jurnal de Liceu**, împreună cu **CinemaOne Brașov**, te trimite la film!

Hai să vedem cât de mult ți-a plăcut revista noastră. Concursul va consta în completarea unui formular care va conține întrebări despre conținutul revistei. Fiți cu ochii pe contul nostru de Instagram **@jurnaldeliceu.cnt** și pe grupurile de WhatsApp ale claselor, pentru formularul de înscriere.

Premiul constă în **3 invitații la film**, oferite de CinemaOne Brașov, pe care să le folosești împreună cu prietenii tăi. Înscrierea se face automat la completarea formularului, iar termenul limită este **1 mai 2022, ora 23:59.**

ISSN 2821 - 6563
ISSN - L 2821 6563

The background of the entire page is a photograph of two giant pandas climbing tall, green bamboo stalks. One panda is positioned higher on a stalk to the right, and the other is lower on a stalk to the left. The sky is a clear, bright blue with a few wispy white clouds. The bamboo stalks are vibrant green and have distinct nodes.

WWW.COLEGIULTITULESCUBRASOV.RO
CNT JURNALDELICEU@GMAIL.COM
INSTAGRAM: @JURNALDELICEU.CNT

NR 3 - 4 / FEBRUARIE 2022 - APRILIE 2022